

नेपालमा सर्वाधिक बिक्री हुने राष्ट्रिय दैनिक

ekantipur.com

कान्तिपुर

सातै प्रदेशबाट एकैसाथ प्रकाशित

वर्ष ३० अंक ९१

६ जेठ २०७९ शुक्रबार ज्येष्ठ कृष्णपक्ष पञ्चमी

नेपाल संवत् ११४२

राष्ट्रिय संस्करण

KANTIPUR, Nepali National Daily, Friday, May 20, 2022

पृष्ठ १२+२

१० रूपैयाँ

REFRESHING IN EVERY SIP

Blue Diamond
LONDON EXTRA DRY

Enjoy Responsibly

IF IT'S NOT
OAKY
IT'S NOT OKAY

Celebrate responsibly!

Follow us on Facebook

TASTE ABOVE ALL ELSE.

नेपालमा सर्वाधिक बिक्री हुने राष्ट्रिय दैनिक

ekantipur.com

कान्तिपुर

सातै प्रदेशबाट एकैसाथ प्रकाशित

वर्ष ३० अंक ९१

६ जेठ २०७९ शुक्रवार ज्येष्ठ कृष्णपक्ष पञ्चमी

नेपाल संवत् ११४२

राष्ट्रिय संस्करण

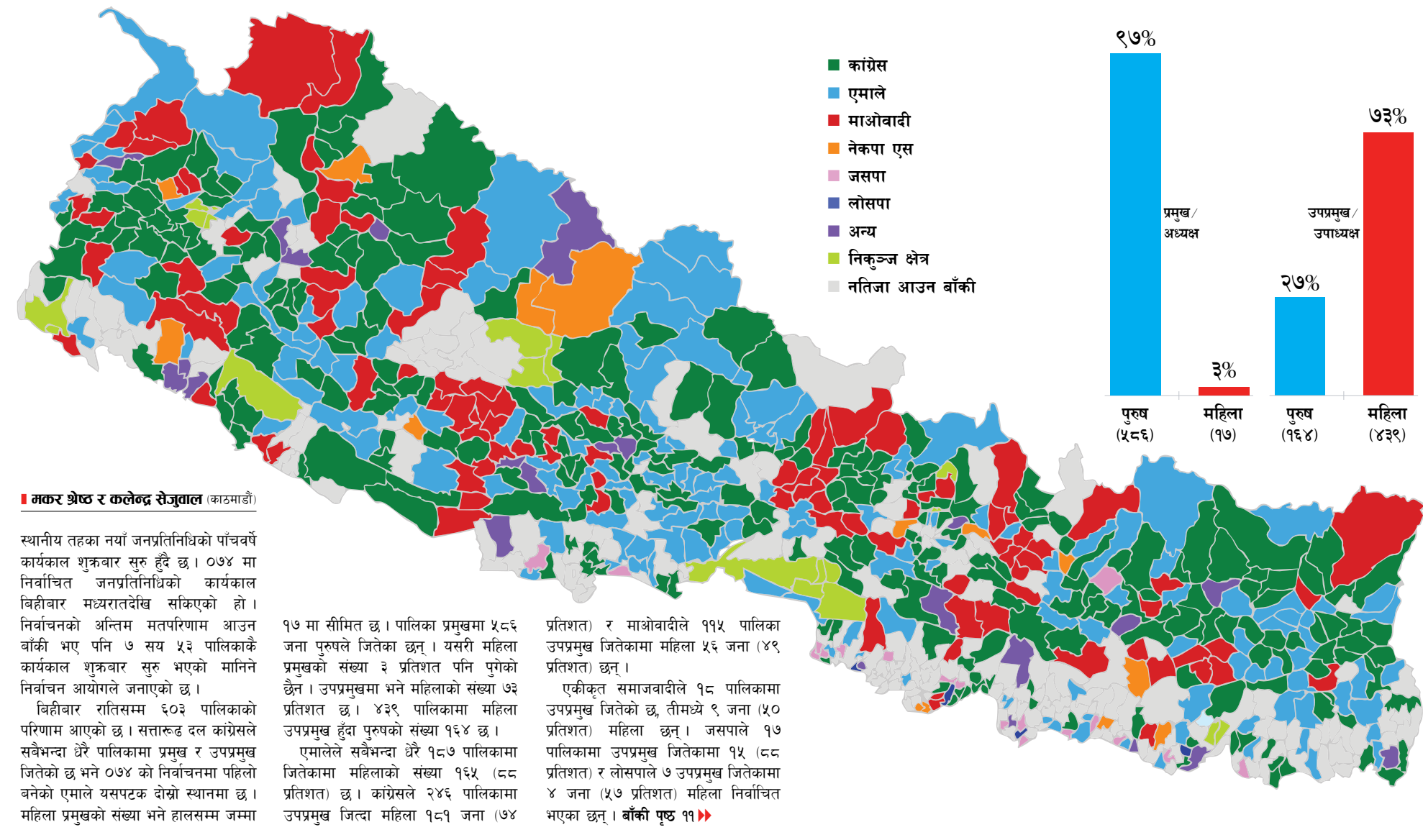
KANTIPUR, Nepali National Daily, Friday, May 20, 2022

पृष्ठ १२+२

१० रूपैयाँ

स्थानीय सरकारमा आजदेखि नयाँ प्रतिनिधि

- पालिका प्रमुखमा कांग्रेस ४४, एमाले २८, माओवादी १७ प्रतिशत
- महिला प्रतिनिधित्व प्रमुखमा ३ र उपप्रमुखमा ७३ प्रतिशत

■ मकर श्रेष्ठ र कलेन्द्र सेजुवाल (काठमाडौं)

स्थानीय तहका नयाँ जनप्रतिनिधिको पाँचवर्षे कार्यकाल शुक्रबार सुरु हुँदै छ। ०७४ मा निर्वाचित जनप्रतिनिधिको कार्यकाल विहीबार मध्यरातदेखि सकिएको हो। निर्वाचनको अन्तिम मतपरिणाम आउन बाँकी भए पनि ७ सय ५३ पालिकाकै कार्यकाल शुक्रबार सुरु भएको मानिने निर्वाचन आयोगले जनाएको छ। विहीबार रातिसम्म ६०३ पालिकाको परिणाम आएको छ। सत्तारूढ दल कांग्रेसले सबैभन्दा धेरै पालिकामा प्रमुख र उपप्रमुख जितेको छ भने ०७४ को निर्वाचनमा पहिलो बनेको एमाले यसपटक दोस्रो स्थानमा छ। महिला प्रमुखको संख्या भने हालसम्म जम्मा

१७ मा सीमित छ। पालिका प्रमुखमा ५८६ जना पुरुषले जितेका छन्। यसरी महिला प्रमुखको संख्या ३ प्रतिशत पनि पुगेको छैन। उपप्रमुखमा भने महिलाको संख्या ७३ प्रतिशत छ। ४३९ पालिकामा महिला उपप्रमुख हुँदा पुरुषको संख्या १६४ छ। एमालेले सबैभन्दा धेरै १८७ पालिकामा जितेकामा महिलाको संख्या १६५ (८८ प्रतिशत) छ। कांग्रेसले २४६ पालिकामा उपप्रमुख जित्दा महिला १८१ जना (७४

प्रतिशत) र माओवादीले ११५ पालिका उपप्रमुख जितेकामा महिला ५६ जना (४९ प्रतिशत) छन्। एकीकृत समाजवादीले १८ पालिकामा उपप्रमुख जितेको छ, तीमध्ये ९ जना (५० प्रतिशत) महिला छन्। जसपाले १७ पालिकामा उपप्रमुख जितेकामा १५ (८८ प्रतिशत) र लोसपाले ७ उपप्रमुख जितेकामा ४ जना (५७ प्रतिशत) महिला निर्वाचित भएका छन्। **बाँकी पृष्ठ ११**

‘सुन्दरी प्रतियोगिताका आयोजकबाट किशोरीमाथि बलात्कार’

■ विद्या राई (काठमाडौं)

आठ वर्षअघि भएको एउटा सुन्दरी प्रतियोगिताकी एक प्रतिस्पर्धीले आफूमाथि आयोजकले बलात्कार र यौन शोषण गरेको घटना सार्वजनिक गरेकी छन्। सन् २०१४ मा भएको ‘मिस ग्लोबल इन्टरनेसनल’ प्रतियोगितामा सहभागी उनलाई आयोजकले होटलमा बोलाएर पहिलोपटक बलात्कार गरेको र त्यहाँ खिचेको फोटो र भिडियोले ‘ब्याकमेल’ गर्दै निरन्तर ६ महिनासम्म यौन शोषण गरेको बताएकी छन्। बुधवार टिकटक र विहीबार इन्स्टाग्रामबाट भिडियोमार्फत उनले आफूमाथि भएको घटनाको विस्तृत खुलासा गरेकी हुन्। भिडियोमा उनले सानैदेखि मोडलिङमा रूचि राख्ने गरेको र कक्षा १२ को परीक्षा दिएपछि हाउस अफ फेसनमा अडिसन

दिएको बताएकी छन्। त्यसमा छनोट नभए पनि उनको फोटो सार्वजनिक भएपछि भिसा ग्लोबल कन्सल्टेन्सीले ‘फोटोसुट’ का लागि अफर गरेको उनको भनाइ छ। ‘अफर आएपछि म निकै उत्साहित भएँ, कन्सल्टेन्सीको मान्छे र एक जना फोटोग्राफर मिलेर मेरो फोटोसुट गराए, कन्सल्टेन्सीको मान्छेले मलाई पाँच हजार रूपैयाँ दियो,’ उनले भनेकी छन्, ‘कन्सल्टेन्सीको मान्छेले मलाई सुन्दरी प्रतियोगिता आयोजना गर्न लागेको बतायो, म पहिले पनि यस्ता प्रतियोगितामा भाग लिएकाले सहभागी हुन तयार भएँ।’ ‘मिस ग्लोबल इन्टरनेसनल’ प्रतियोगितामा उनी सहभागी मात्र भइनन्, ‘फर्स्ट रनर-अप’ को ताज पनि पाइन्। त्यसपछि प्रतियोगिताको आयोजकले उनलाई फोन गरेर नयाँ बानेश्वरको एभरेस्ट होटलमा ‘सक्सेस पार्टी’ हुन लागेको भनेर बोलाएको र

त्यहाँ जाँदा अरू सहभागी पनि नदेखेको उनको भनाइ छ। आयोजकले अरू पछि आउँछन् भन्दै फकाएको, पेय पदार्थ दिएको र केही समयपछि आफूलाई चक्कर आएर असहज भएको तर घर जान नदिएको उनले बताएकी छन्। ‘त्यसपछि, मैले घर जान चाहन्छु भनेकी थिएँ तर उसले तिमी विजेता भएर यस्तो भन्ने भन्दै बस्न दबाव दियो।’ अरू सहभागी आएपछि बोलाउने भन्दै आयोजकले केहीबेर आराम गर्न उनलाई कोठामा पठाएको तर त्यसपछि बेलाबेलामा होस खुल्दा आफूमाथि बलात्कार भइरहेको थाहा पाए पनि प्रतिकार गर्न नसकेको उनले बताएकी छन्। एकैचोटि भोलिपल्ट विहान होस खुल्दा आयोजक आफूसितै सुतिरहेको थाहा पाएको उनले भिडियोमा भनेकी छन्। आफू चियाएर रुन थालेपछि, पैसा देखाएर फकाउन खोजेको र भिडियो तथा

फोटो खिचिसकेको भन्दै धम्क्याएको उनले बताएकी छन्। ‘नन तस्विर र भिडियोहरू लिएको छु, सार्वजनिक गरिदिन्छु भन्दै ब्लाकमेल गरेर ६ महिनासम्म यौन शोषण गरिरह्यो,’ उनले भनेकी छन्। आफूना एक जना पुरुष साथीलाई यो कथा भनेपछि उनको साथमा आयोजक एजेन्सीको कार्यालयमा गएको र अडियो रेकर्ड, टेस्ट मेसेजहरू सुनाएको उनले खुलाएकी छन्। आक्रोशित साथीले आयोजकलाई कुटेको, आफूले पनि एक-दुई भापड हानेको र माफी मान्न लगाएको उनको भनाइ छ। तर यही घटनाले गर्दा आफूना सामाजिक सम्बन्धहरू टुट्नेको, दोषीलाई कारवाही नभएको देखेर आत्मबल कमजोर भएको र विभिन्न औषधिको सहारा लिनुपरेको विस्तृत विवरण उनले सुनाएकी छन्।

सन् २०१४ देखि हालसम्म लगातार औषधि उपचार र थेरापी गरे पनि आफूमा मानसिक पीडा भइरहेकाले सार्वजनिक गरेको उनको भनाइ छ। ‘म सत्य कुरा बोल्दै छु किनकि यत्रो वर्ष मनमा राखेर न म सन्तो भएँ न मेरो थेरापीले काम गर्‍यो न मेडिसिनले। तर, मेरो साइकियाट्रिकले यो लुकाउनु हुँदैन, बोल भन्नुभयो, हिम्मत बढुलेर सार्वजनिक गरेकी हुँ,’ उनले भनेकी छन्। पीडितले उल्लेख गरेको प्रतियोगिता आयोजना गर्ने भिसा ग्लोबल कन्सल्टेन्सीका प्रमुख मनोज पाण्डे भिडियो सार्वजनिक भएपछि सम्पर्कविहीन छन्। बानेश्वरमा कार्यालय चलाउँदै आएका उनले प्रतियोगिता आयोजना गर्दै आएका थिए, त्यस्तै अस्ट्रेलियालगायतका देशमा विद्यार्थी पनि पठाउँदै आएका छन्। **बाँकी पृष्ठ ११**

उत्कृष्ट विशेषताहरू
को साथ
— जीवनभरको भरोसा —

प्रस्तुत छ, नेपालमै नविन प्रविधिद्वारा उत्पादित **ग्याल्भालुम जस्तापाता**

प्रिमियम रङ्गिन AL-ZN सिट एण्ड कोइल्स

प्रिमियम AL-ZN सिट एण्ड कोइल्स

जगदम्बा सुपर शाइन तथा जगदम्बा ग्याल्भा+ जस्तापाताको ७ विशेषताहरूले दिन्छ तपाईंको घरलाई सुन्दर आकार र सुनिश्चित गर्दछ तपाईंको परिवारको सुरक्षा

१

अत्याधुनिक ग्याल्भालुम लाइङ प्रविधिबाट बनेको

२

टिकाउ तथा खिया प्रतिरोधात्मक

३

हरेक मौसमबाट पूर्ण सुरक्षा

४

उच्च मजबुती

५

उत्कृष्ट रंग कोटिङ्ग प्रविधि

६

उत्कृष्ट गुणस्तर परीक्षण

७

गार्ड फिल्म कोटिङ्ग

अत्याधुनिक प्रविधिबाट उत्पादित जगदम्बा सुपर शाइन तथा जगदम्बा ग्याल्भा+ जस्तापाता हो आधुनिक निर्माणको आधार

A joint initiative of

हाम्रो सामान, हाम्रै स्वाभिमान

MAKE IN NEPAL SWADESHI SUMMIT 2022

In partnership with

हाम्रो सामान, हाम्रै स्वाभिमान

बहुसका विषयहरू

पहिलो सत्र

उत्पादन बढाउन विदेशी लगानीको अवसर

दोस्रो सत्र

उत्पादकत्व वृद्धिमा कानुनी तगारा

तेस्रो सत्र

उद्योगलाई जमिन खोइ ?

चौथो सत्र

स्वदेशी उत्पादनको संवर्द्धन र निर्यात प्रवर्द्धन

Sponsored by

23rd May 2022 (९ जेठ २०७९)

Live

Exclusively on

INITIATORS OF CHANGE - OUR PRODUCTS OUR PRIDE

विद्यार्थीहरू नेपालमा अडिन किन चाहँदैनन् ?

बजार र उपभोक्तासम्बन्धी तथ्यांक राख्ने जर्मन कम्पनी स्टार्टिस्टाका अनुसार सन् २०२०/२१ मा संयुक्त राज्य अमेरिकामा अध्ययन गर्ने अन्तर्राष्ट्रिय विद्यार्थीहरूमा नेपालीको संख्या १२औँ स्थानमा थियो। त्यति बेला अमेरिकामा ११ हजार १ सय ७२ नेपाली अध्ययन गर्थे। जबकि नेपालभन्दा पाँच गुणा बढी जनसंख्या भएको छिमेकी मुलुक बंगलादेश यो सूचीमा १४औँ स्थानमा थियो भने सात गुणा बढी जनसंख्या भएको पाकिस्तान १८औँ स्थानमा। उक्त वर्ष अमेरिकामा ८ हजार ५ सय ९८ बंगलादेशी र ८ हजार ४ सय ७५ पाकिस्तानी अध्ययन गर्थे। संख्यामा केही तलमाथि होला, बर्सिन विश्वका कैयौँ मुलुकका तुलनामा निकै बढी नेपाली विद्यार्थी अध्ययनका नाममा अमेरिका पुगिरहेका छन्।

यस्तै, अस्ट्रेलिया सरकारको शिक्षा, सीप तथा रोजगार विभागको २०२२ जनवरी-मार्चको तथ्यांकअनुसार उक्त मुलुकमा अध्ययन गर्ने ४ लाख ४० हजार विदेशी विद्यार्थीमध्ये ३८ हजार ९ सय ४६ जना त नेपाली नै छन्। त्यहाँ चिनियाँ र भारतीयपछि सबैभन्दा बढी विदेशी विद्यार्थी नेपाली छन्। चौथो स्थानमा रहेको भियतनामी विद्यार्थीको संख्या नेपालीको आधा पनि छैन। यो सूचीमा पाकिस्तान सातौँ र बंगलादेश १६औँ स्थानमा छन्। दोस्रो स्थानमा रहेको भारत – जसको जनसंख्या नेपालको भन्दा ४५ गुणा बढी छ – कै विद्यार्थी पनि नेपालको दुई गुणा पनि छैनन्।

अमेरिका र अस्ट्रेलिया मात्र होइन, भारत, चीन, बेलायत, क्यानाडा, जापान, न्युजिल्यान्ड जाने नेपाली विद्यार्थीको संख्या पनि ठूलो छ। निरपेक्ष रूपमा हेर्दा शिक्षा र सीपका लागि नेपाली विद्यार्थीहरू विकसित मुलुक पुग्नु निश्चय पनि खुसीको कुरा हो। परन्तु अन्य मुलुकहरूको दाँजोमा नेपाली विद्यार्थीहरू यति ठूलो संख्यामा विदेशिनुचाहिँ स्वाभाविक विषय पक्यै होइन। यसका कारण र आयामहरू अनुसन्धेय विषय हुन्, जसमा राज्यका निकाय र अध्ययन संस्थाहरूको ध्यान जानुपर्छ।

विदेशमा अध्ययन शीर्षकमा गत साउनदेखि चैतसम्म मात्रै मुलुकबाट ४३ अर्ब ६७ करोड रूपैयाँ बाहिरिएको छ। गत आर्थिक वर्षको सोही अवधिका तुलनामा उक्त रकम १०६३ प्रतिशत बढी हो। गत आर्थिक वर्षको ९ महिनामा उक्त रकम करिब १४ प्रतिशत घटेको देखिएको थियो। आगामी महिनामा पनि उल्लिखित शीर्षकमा यही अनपातमा रकम बाहिरिँदै गए यो पनि विदेशी मुद्रा सञ्चिर्चित घटनुको मुख्य कारण हुन सक्छ। यही कारण यो चिन्ताको विषय भए पनि सरकारले विद्यार्थीलाई बाहिर पढ्न जान नै कडाइ गर्ने नीति भने अघि सार्नु हुन्न। वरु यसका आयामहरूमाथि अनुसन्धान र विश्लेषण गरी आवश्यक विषयहरूमा सुधारको पहल गर्नुपर्छ।

एउटा, यति ठूलो संख्यामा विद्यार्थीहरू नेपालमा अडिन किन चाहिरहेका छैनन् भन्ने नै खोजीको विषय हुनुपर्छ। उनीहरू पढ्नका लागि मात्र बिदेसिएका हुन् कि स्थायी प्रवासनकै अभिरुचिले नेपाल छाडेका हुन्, यी पक्षहरूको यथोचित लेखाजोखा हुनुपर्छ। खुला विश्वमा जो जहाँ गएर पढ्न पनि स्वतन्त्र छ, तर नेपालमा चाहे अनुसारको विषय र न्यूनतम गुणस्तरसम्मको प्रत्याभूति नै नभएर उनीहरू बिदेसिएका हुन् भने सरकार यसमा चिन्तित हुनेपर्छ, र बजार तथा माग मुताबिक गुणस्त्रीय शिक्षाका निम्ति यथोचित कदमहरू चाल्नुपर्छ। देशमा बस्न नै रुचि नलागेर उनीहरू बिदेसिएका हुन् भने यसमा विषयगत सुधार मात्र पर्याप्त हुदैन, देशको समग्र राजनीतिमै सुधार हुनुपर्छ, विधिको शासन र सुशासन कायम हुनुपर्छ।

आम्दानीको पारदर्शी स्रोत नभएका नेता र तिनका आसेपासेहरूहरूको द्रुत गतिमा बगौँत्यान हुने, वैधानिक वेतन सीमित नै भए पनि सरकारी कर्मचारीहरूको घरबारदेखि जीवनशैलीसम्म असाधारण हुने तर साधारणजनलाई भने जाति नै दुःख गर्दा पनि जीवन चलाउन मुस्किल पर्ने अनि राज्यको सेवा वितरण पनि अत्यन्तै निष्छरो हुने मुलुकमा नवयुवाहरूको नेराश्यको स्रोत खोज्न अन्यत्र भौँतारिनु पर्दैन। त्यसैले विधिको शासन र सुशासन कायम राखी समुन्वतिको मार्गमा अघि नबढेसम्म यसरी बाध्य भएर देश छाड्नेको लकौँलाई कम गर्न सकिन्न।

अर्को, सरकारको चिन्ता यसरी विदेश पुगेकाहरूबाट मुलुकले कसरी लाभ उठाउने भन्नेतर्फ हुनुपर्छ। यसका निम्ति पहिलो त, उनीहरूबाट कसरी बढीभन्दा बढी रेभि्ट्यान्स भित्र्याउने, त्यसका लागि के-कस्तो पहल गर्ने भन्ने उचित गृहकार्य गर्नुपर्छ। र दोस्रो, विदेशमा सीप र शिक्षा सिकेका दक्ष नेपालीलाई मुलुकमा फर्केर काम गर्ने वातावरण कसरी बनाउने भन्नेबारे पनि सरकार व्यवस्थित ढंगबाट अघि बढ्नुपर्छ। 'ब्रेन ड्रेन' लाई रोक्ने मात्र नभएर 'ब्रेन गेन' का लागि पनि उत्तिकै भरपर्दा कदमहरू चालिनुपर्छ। नेपालको विकासका निम्ति कस्ता-कस्ता जनशक्ति कति आवश्यक छन्, कुन-कुन मुलुकमा त्यस्तो दक्षता भएका नेपालीहरू छन् भन्ने नक्साकन सरकासित हुनुपर्छ। र, उनीहरूलाई 'देशलाई माया गरेर आऊ' भनेर मात्र पुर्‍य्दैन, उचित उत्प्रेरणाका कार्यक्रम पनि अघि सार्नुपर्छ। विभुवन विश्वविद्यालयबाट समकक्षताको प्रमाणपत्र लिनधरि सकस पर्ने अवस्थामा यो काम त्यति सजिलो छैन, त्यसैले यहाँको कार्य-वातावरण पनि त्यही अनुरूप हुनुपर्छ। यी सबैका लागि भने फेरि पनि नेपालको समग्र अवस्थामै सुधार आउनुपर्छ।

दृष्टिकोण

संघीयताअनुकूल हुनुपर्छ बजेट

र्षिमालाल देवकोटा

स्थानीय तहको दोस्रो कार्यकालका लागि भएको चुनावको मतगणना जारी छ।

स्थानीय तहमा नेपाली कांग्रेस पहिलो शक्ति बन्ने देखिँदै छ। स्थानीय तहहरूले ५ वर्षे कार्यकालको अन्तिम बजेट गत असारमै ल्याए। यही जेठ १५ मा संघीय सरकारको ५ वर्षे कार्यकालको अन्तिम बजेट आउँदै छ। यसै गरी प्रदेशहरूले पनि असार १ मा पहिलो कार्यकालको अन्तिम बजेट ल्याउँदै छन्। अवको बजेट चुनावी बजेट पनि हो। चुनावी बजेटका आफ्नै सीमितताहरू हुन्छन्, धेरै अपेक्षा गर्न पनि सकिन्न।

स्थानीय तहको मतगणनाको सरगमीसँगसँगै अहिले सिंहदरबारमा बजेटको चटारो छ। तर सिंहदरवार सुनसान छ। बजेटका समयमा सिंहदरबारका मन्त्रालयहरूमा जहिले पनि भीडभाड हुने गर्थ्यो। यसपालि मुख्यतया दुइटै कारणले भीड छैन। पहिलो, सबैको ध्यान मतगणनामै केन्द्रित छ। चुनावका लागि तल भरेका नेता-कार्यकर्ताहरू फर्किसकेका छैनन्। दोस्रो, अधिकारसँगसँगै वित्तीय स्रोतसाधन पनि तलै गएको छ। अधिकार र वित्तीय स्रोतसाधन स्थानीय तहसम्म पुगेको हुँदा अहिले स्थानीय तहमा ठूलठूला नेताहरूको आकर्षण बढेको पनि हो। यो आलेख बजेटको सेरोफेरोमै केन्द्रित छ। प्रसंग सडकबाट सुरु गरिएको छ।

संविधानले तीन तहका सरकारका लागि स्पष्ट लक्ष्मणरेखा कोरेको छ। सडककै सम्बन्धमा, स्थानीय सडक स्थानीय सरकारकै कार्यक्षेत्रमा पर्छ। तर आफ्नो पालिकाभित्रका सडकहरू वपौदेखि ल्यालिंग हुँदासमेत स्थानीय तहहरू मुकदर्शक छन्। मोफसलको त कुरै छाडौँ, राजधानी सहरभित्रका सडकहरूकै बेहाल छ। जस्तो, ललितपुरको भैँसेपाटी सडक वपौदेखि बल्न सकेको छैन। दुई-दुई पटक अर्थमन्त्री भएका विष्णु पौडेल र देशभरिका सडक निर्माणको नेतृत्व गर्ने अवसर पाएका तत्कालीन भौतिक पूर्वाधारमन्त्री रघुवीर महासेठका निवासको नार्केमनको त्यो सडक ठेकेदारको हिलासुस्तीका कारण पाँच-सात वर्षयता ल्यालिंग छ। राष्ट्रिय योजना आयोगका उपाध्यक्ष विश्व पौडेल र मेरोसमेत निवास रहेको यस क्षेत्रमा करिब एक दर्जन पटक भौतिक पूर्वाधार मन्त्रालयका पदाधिकारीहरू लगायतसँग ताकेता त मेलै मात्र गरे। चौतर्फी दबावपश्चात् भर्खर ठेकेदार ताल थापे पनि कामगराइको तौरतरिका कछुवा गतियो छ। ललितपुरकै चापागाउँ-सुनाकोठीमा बरिष्ट कलाकार मदनकृष्ण श्रेष्ठसहितका स्थानीय वासिन्दाहरू सडकको बेहालका कारण ब्यानर बोक्ने सडकमै उत्रे। कास्कीाडौँ उपत्यकाभित्रै र वरिपरिका अधिकांश सडक गातिला छैनन्। ठेकेदारहरू लापरवाह हुँदा कामले गति लिने सकेको छैन। उपत्यकाबाहिर पनि सडकहरूको बेहाल छ। चार-पाँच महिनासम्मै हेटौँडाबाट विहानै हिँडेका हामी सम्वदीय समितिाका सांसदहरूलाई नवलपरासीको दाउन्नेको जामका कारण भैरहवा पुग्न बाह्र घण्टा लागेको थियो।

महालेखा परीक्षकको कार्यालयको ५८ औँ वार्षिक प्रतिवेदनमा हुलाकी रासमार्ग योजना कार्यालय, पर्सा अन्तर्गत गोर्गो पुल बनाउन २०६७ असार २७ मा १ करोड ६० लाख ३३ हजार रूपैयाँमा सम्भौता गरेको निर्माण व्यवसायीले २०७७ माघ २६ सम्म पटक-पटक म्याद थप गर्दा पनि हाकसम्म काम सुरु नगरेको उल्लेख छ। ठेक्का गरेको करिब ११ वर्षसम्म पनि काम सुरु नहुनु लापरवाहीको पराकाष्ठा हो। कान्तिपुर दैनिकले नै १७ करोडको पुल साढे ७ वर्षसम्म १० प्रतिशत मात्र भन्ने २०७७ चैत १० मा मूल समाचार लेख्यो। समाचार अनुसार, गोरखाको गाण्डकी गाउँपालिकास्थित बुटार र पुख्री राजमार्ग अन्तर्गत चितवनको चुमखोला जोड्ने पुल बनाउन सरकारले पप्पु कन्स्ट्रक्सनसँग २०७१ असारमा सम्भौता गरेको थियो। तर म्याद सकिएको चार वर्षसम्म १० प्रतिशत मात्र प्रगति भएको छ। सडक निर्माण सम्बन्धी यस्ता विवरण संकलन गर्दै हो भने दर्जनौँ भेटिन्छन्। समय-समयमा अनुगमन गर्ने र काम नगर्नेलाई दण्डित गर्ने हो भने यस्तो समस्या आउँदैन। यहाँ कमजोरी ठेकेदारको मात्र हैन, सरकारी संयन्त्रको पनि हो, सरकारको समेत हो। सबभन्दा महत्त्वपूर्ण विषय मन्त्री र कर्मचारीले ठेकेदार र बिचौलियाहरूसँग बाक्लो उडवस गरेपछि सडक लगायतका जुनसुकै काममा लापरवाही हुनु स्थायीकै हो, जुन राष्ट्रिय रोग बोनिरहेको छ।

सडक निर्माणजस्ता स्थानीय प्रकृतिका कामहरू स्थानीय तहले नै गर्ने हो भने खासै समस्या आउँदैन। न स्थानीय वासिन्दाहरूले जुलुस निकाल्छन्, न मेयर/अध्यक्षको घर घेर्छन्। संविधानत: यस्ता सडकहरू स्थानीय तहको अधिकार क्षेत्रमै पर्छ्न्। तर संघीय सरकार यस्ता सडकहरू स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण गर्न तयार छैन, वरु विभिन्न परियोजनाका नाममा स्थानीय तह र प्रदेशको अधिकार क्षेत्रमा प्रवेश गर्दै छ। नेपाल सरकारको २०७६ जेठ ६ को मन्त्रिपरिषद् बैठकले राष्ट्रिय लोकमार्ग संघीय सरकार, प्रदेश लोकमार्ग प्रदेश सरकार र स्थानीय सडक स्थानीय सरकारबाट निर्माण तथा मर्मत हुने निर्णय गरेको थियो। देशभरका ८० राजमार्ग संघीय सरकारको कार्यक्षेत्रमा राखी बाँकी प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण गर्ने निर्णय पनि भएको थियो। तर हस्तान्तरण त कता हो कता, उद्वै प्रदेश र स्थानीय तहको कार्यक्षेत्रमा स्थानीय सरकार प्रवेश गरेको विवरण महालेखा परीक्षक कार्यालयकै प्रतिवेदनमा छ ! जस्तो, महालेखाकै ५८ औँ वार्षिक प्रतिवेदनमा ३३ सडक डिभिजन कार्यालयहरूले प्रदेश र स्थानीय तहको कार्यक्षेत्रभित्र प्रवेश गरेको उल्लेख गरेको छ।

सडकका सम्बन्धमा मात्रै भए पनि सरकारका तहहरूबीच स्पष्ट रेखा कोर्न जरुरी छ। रणनीतिक महत्त्वका ठूठठूला परियोजनालाई छाडेर संघीय सरकारले ससाना योजनामा हात हाल्ने र प्रदेशले पनि त्यही देवांसिकी गर्ने हो भने स्थानीय सरकार किन चाहियो ?

काठमाडौँका सडकहरूको दुरवस्थाका सम्बन्धमा मेयरलाई प्रश्न गर्ने हो भने 'यो त मेरो कार्यक्षेत्रमा पर्दैन, सधले नै गर्छु' भन्ने उत्तर सुन्नुपर्छ। खानेपानी लगायतले बनाएका खाल्डाखुल्डीको प्रश्न गर्दा पनि उत्तर त्यही नै हुन्छ। जुनसुकै कुरा संविधानमा लेखेर मात्र हुँदैन, कार्यान्वयन महत्त्वपूर्ण हो। क्यानडामा स्थानीय सरकार प्रदेश

रणनीतिक महत्त्वका ठूलठूला परियोजनालाई छोडेर संघीय सरकारले ससाना योजनामा हात हाल्ने र प्रदेशले पनि त्यही देखासिकी गर्ने हो भने स्थानीय सरकार किन चाहियो ?

सस्तै अनुदानतर्फका नाममा ससाना योजना तथा कार्यक्रमहरूको ठूलो भारी स्थानीय र प्रदेशलाई बोकाइएको छ। चालू आर्थिक वर्ष २०७८-७९ मा स्थानीय तहतर्फको १७३ अर्ब रूपैयाँको सस्तै अनुदानमा ७८,१०८ वटा योजना तथा कार्यक्रम छन्। त्यस्ता योजना तथा कार्यक्रम १,००० रूपैयाँका मात्रै ६०,१०,००० रूपैयाँ वा सोभन्दा साना ४,१४८; १० लाख रूपैयाँभन्दा कमका २१,५२३ वटा छन्। प्रदेशकै सन्दर्भमा, ३५ अर्ब ८७ करोड रूपैयाँको सस्तै अनुदानतर्फ १४,९५८ वटा योजना तथा कार्यक्रम छन्।

सस्तै अनुदानतर्फका योजना तथा कार्यक्रमहरूमा मठमन्दिरदेखि भ्यूटावरसम्म प्रशस्तै छन्। कस्तीमा अनुत्पादक क्षेत्रका योजनाहरूलाई निरुत्साही गर्नुपर्छ। नेपाली कांग्रेसको स्थानीय तहको चुनावी घोषणापत्रमा जनताको करबाट उठेको राजस्वलाई भ्यूटावर, स्वागतद्वारजस्ता अनुत्पादक क्षेत्रमा लगानी नगर्ने प्रतिवद्धता जनाएको छ। यो प्रतिवद्धता स्थानीय कर राजस्वमा मात्र हैन, वित्तीय समानीकरण र राजस्व बाँडफाँटको रकमबाट पनि नहुने व्यवस्था हुन आवश्यक छ।

नेकपा एमालेको स्थानीय तहको चुनावी घोषणापत्रमा वरेजोगरालाई प्रधानमन्त्री रोजगार कार्यक्रममा आवद्ध गर्ने भन्ने उल्लेख छ। तर महालेखाकै प्रतिवेदनले यस कार्यक्रमको नीतिगत व्यवस्था, सञ्चालन विधि र प्रभावकारिता लगायतमा प्रश्न उठाएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहले यस कार्यक्रमको स्वामित्व नलिएको, कार्यक्रमहरू जुधेका जस्ता समस्याहरूको चर्चा छ।

संघीय सरकारका मन्त्रालयहरू खास परिस्थितिबाहेक प्रदेशभन्दा तल जान हुँदैन। संविधानत: यो म्यान्डेट पनि छैन। तर अहिले सिंहदरबारका कतिपय मन्त्रालय तथा निकायहरू ससाना तालिम लगायतका काममा पनि गाउँसम्म पुगेका छन्। सिंहदरबारका मन्त्रालयहरूले पालिका-पालिकामा अभिमुखीकरण गर्दै हिँडेने हो भने प्रदेशका मन्त्रालयको के काम ? जिल्ला सभा/समन्वय समितिको के काम ? सिंहदरबारका मन्त्रालय र निकायहरूले प्रदेशलाई सिकाउने/अभिमुखीकरण गर्ने लगायतका काम गर्ने अनि प्रदेशले तलकालाई सिकाउने/गराउने आशय संविधानको हैन र ?

संविधानमा प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिणाम राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम

शुक्रबार, ६ जेठ, २०७९ (Friday, May 20, 2022)

कान्तिपुर

हुने उल्लेख छ। वित्तीय समानीकरण र राजस्व बाँडफाँट मात्र हैन, सस्तै, विशेष र सम्पूरक अनुदानको परिणामको निर्धारण पनि आयोगबाट हुन आवश्यक छ।

२०७८ सालको जनगणनाको प्रारम्भिक विवरण अनुसार ३१४ पालिकाको जनसंख्या ऋणात्मक छ। हिमाल र पहाड मात्र हैन, तराई-मधेशकै पालिकाहरूको जनसंख्यासमेत घटेको छ। जस्तो, बारा जिल्लाको प्रसौनी गाउँपालिकाको जनसंख्या यसअघिको भन्दा ३,३०० ले कम छ। जनसंख्या सहरकैन्द्रित हुने तर ग्रामीण क्षेत्रको जनसंख्या घट्दै जाने प्रवृत्तिको कारण त्यस्ता क्षेत्रको विकासमा सहजता होस् भन्ने लगायतका कारण भारतको वित्तीय आयोगले सन् १९७१ देखि २०२० सम्म वित्तीय हस्तान्तरण गर्दा १९९१ को जनसंख्यालाई आधार मान्ने गरेको थियो। नेपालमा पनि यस्तै अभ्यासको आवश्यकता छ। यसका लागि २०६८ सालको जनसंख्यालाई आधार मान्ने अभ्यासको थालनी आवश्यक छ।

स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन अनुसार स्थानीय तहको बजेट असार १० भित्र ल्याउनुपर्छ। असार मसान्तभित्र सभाबाट स्वीकृत गर्नुपर्छ। ५ वर्षको स्थानीय तहको अभ्यास हेर्दा करिब एकाँतिहाइ स्थानीय तहले समयमै बजेट पेश वा स्वीकृत नगरेको पाइएको छ। यसलाई चिर्न पनि मास स्केलमा स्थानीय तहमा कार्यसम्पादन मापनमा आधारित अनुदान प्रणाली लागु गर्न आवश्यक छ। यसले स्थानीय तहको वित्तीय अनुशासन र सुशासन अभिवृद्धिमा सहयोग गर्छ। कार्यसम्पादनमा असफल हुने पालिकालाई न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान मात्र वितरण गरी बाँकी अनुदान राम्रो गर्ने उही प्रदेशभित्रको अर्को पालिकामा पठाउने व्यवस्था लागु गर्नुपर्छ। यस्तो व्यवस्था विगत एकात्मक व्यवस्थाको स्थानीय निकायमा लागु थियो। यसले स्थानीय तहहरूबीच प्रतिस्पर्धासमेत गराउँछ। समयमै बजेट पेश र स्वीकृतिको सुनिश्चिततासमेत हुन्छ।

आर्थिक वर्ष सुरु हुनुभन्दा डेढ महिनागाडि नै बजेट ल्याउँदा पनि खर्च प्रणालीमा कुनै सुधार भएको छैन। महालेखाको प्रतिवेदन अनुसार, कुल खर्चको २० प्रतिशत असारमा मात्र हुने गरेको छ। यो समस्या प्रदेश र स्थानीय तहमा पनि छ। मन्त्रालयगत रूपमा खर्चका आधारमा पनि बजेट विनियोजन गर्ने प्रचलन विकास गरिनुपर्छ। प्रदेशको कुल बजेटमा करिब २० प्रतिशत खर्च नभई नगद मौज्दात छ। यस सम्बन्धमा प्रदेशहरू सचेत हुन आवश्यक छ।

क्षेत्रगत रूपमा कार्यक्रम र योजनागत रूपमा बजेट विनियोजन नगरी ठूलो रकम अबन्डामा राख्ने प्रचलन अधिकांश स्थानीय तहमा छ। यसमा सुधार हुन सकेन भने स्थानीय स्रोत लाँघत वगै र क्षेत्रमा भन्दा पनि टाढावाठाहरूका क्षेत्रमा जान्छ, जाने गरेकै पनि छ। एक-दुई प्रदेशमा समेत अबन्डाको ठूलो समस्या छ। आर्थिक कार्यविधिको भावनाविपरीत जथाभावी रकमान्तरणको समस्या पनि छ। यो समस्या स्थानीय र प्रदेशमा मात्र हैन, संघमा पनि छ। जस्तो, १० प्रतिशतभन्दा बढी रकमान्तरण गर्ने नपाइने विनियोजन ऐन-२०७६ को भावनाविपरीत ५३२ प्रतिशतसम्म रकमान्तर गरिएको विवरण महालेखाको प्रतिवेदनमा छ।

कार्यवोभ्रका आधारमा कर्मचारी र वित्तीय स्रोतसाधनको व्यवस्था हुने गरी संस्थागत संरचनाको निर्माण हुन आवश्यक छ। सिंहदरबारको कार्यवोभ्र कम छ तर कर्मचारी धेरै छन्, विभागाहरू धेरै छन्। स्थानीय तह र प्रदेशको कार्यवोभ्र धेरै छ तर कर्मचारी न्यून छन्। यस पक्षमा सुधार आवश्यक छ।

यहाँ उल्लेख गरिएका समस्या तथा विवरणहरू केही साताअगाडि अर्थ मन्त्रालयमा भएको बजेट छलफलमा मैले लिखित रूपमै पेस गरेको थिएँ। संघीयताको कार्यान्वयनसँग सम्बन्धित यस्ता अधिकांश सवालको सम्बोधन हुने गरी बजेट तर्जुमा हुनुपर्छ। बजेटलाई दिशानिर्देश गर्ने त्यो सबैभन्दा पहिला सरकारका नीति तथा कार्यक्रममा पर्नुपर्छ।

वास्तवमा, सरकारका तहहरूले संविधानप्रदत लक्ष्मणरेखालाई मात्र आत्मसात् गर्ने हो भने कुनै समस्या आउँदैन। एक तहले अर्को तहको अधिकारक्षेत्र आत्मसात् नगर्ने र माथिल्लो तहको सरकारले तल्लो तहका सरकारका अधिकारहरू बेवास्ता गर्ने हो भने यस्ता समस्या रहिरहन्छन्। यस्ता समस्या समाधान गर्ने सबभन्दा अचूक औपधि बजेट नै हो। संघीयता कार्यान्वयनमा सतहमा देखिएका समस्याहरूलाई आत्मसात् गर्ने गरी बजेट आउन अत्यन्त जरुरी छ। आम अपेक्षा पनि यस्तै छ।

त्यो विसंगत काठमाडौं

हुलाकी

उज्ज्वल प्रसाईं

‘काठमान्डु इज एन अन्सर्ड सिटी ।’ यो काठमाडौंका रैथाने विद्वान् कमलप्रकाश मल्लको गहकिलो मानिने निबन्ध ‘काठमान्डु योर काठमान्डु’ को पहिलो वाक्य हो । काठमाडौं कसरी एउटा विसंगत सहर हो ? सन् १९६७ मा रचित निबन्धले यही प्रश्नको जवाफ खोज्छ । मनोरम प्रकृतिको आलिङ्गनमा धमाधम फैलिरहेको ‘असुन्दर’ मानववस्तीलाई उनले भौतिक विसंगति भने । चोकचोकमा उभिएका राणाका दरबारमा सवार अंग्रेज छायालाई संकेत गर्दै उनले भने– ती प्रत्येक संरचना मौलिक चित्र नभएका संग्रहालय हुन् । भेटाफिजिकल’ विसंगतिको उत्तिकै रोचक वर्णन छ निबन्धमा ।

मल्लको काठमाडौं कति फेरियो र कति उस्तै छ, लेखाजोखा गरिदिन उनी हाप्रामाफ छैनन् । यस घडी सोही निबन्ध अद्यावधिक गर्न पाउँछे भने, उनको पहिलो वाक्य त्यही रहन्थ्यो वा अर्कै हुन्थ्यो ? विसंगत चित्रको रङ अफ गार्हा हुन्थ्यो वा पातलिन्थ्यो ?

मधेश र मधेशीप्रति कहिल्यै न्यानोपन नदेखाउने, वर वेला-कवेला क्षुधता व्यक्त गर्ने मल्लका लागि यही सहमा हुर्केको मधेशी ठिटो बालेन्द्र साह काठमाडौंको मेयर बन्ने दाँडमा अधिअधि कुरिरहेको खबर सुन्नलायक नहुन सक्थ्यो । सहरको विकासका नाममा पछिल्ला वर्ष चलेका असंख्य डोअरले मिचेका घरबस्ती र मठमन्दिर, नेवा: पहिचानका अनेक स्थापत्यमाथि भएका खेलबाड, संरक्षण गर्नुपर्ने पोखरी र खुला चौरलाई मुद्दा बनाएर नगरप्रमुखको उम्मेदवारी दिएका नेवार युवा सुमन सायमीले पाएको अति निम्छ्रो समर्थनबारे मल्लका प्रतिक्रिया कस्ता हुन्थे ? साहले आर्जन गरेको समर्थन र सायमीले कमाउनु नसकेको मत हिजोकै विसंगतिको निरन्तरता हो वा अर्कै केही ?

‘काठमान्डु योर काठमान्डु’ प्रकाशित भएको पाँच दशकपछि देखिएका यस सहरका विसंगत (वा कसैका लागि संगतिपूर्ण ?) चरित्रमाथि चिन्तन गर्ने सजिलो छैन । सम्भवत: मल्लले जातिकै काठमाडौं बुझेको, र साथै पछिल्ला पाँच दशकमा सिंगो नेपालमा आएका अनेक परिवर्तनका गुजुला पहिल्याउन सक्ने सामर्थ्य भएको प्रतिभासम्पन्न विद्वानले मात्र सन् २०२२ सुहाउँदो ‘काठमान्डु योर काठमान्डु’ लेख्न सक्नेछ । त्यस्तो विद्वान् जसले पहिल्याउन सकोस् संवैधानिक सामर्थ्य र सीमा, नेपाली लोकतन्त्रका गाढा-साँघुरा, पहिचानको आकांक्षा र व्याकुलता, जात व्यवस्थाका सहरीया रूप, दलतन्त्रको गहिरो दलदल, आमवृत्तमा चलि्रहेको नयाँ बतास, र साथै बुझोस् बाँही, कोट र चस्मासमेतको ‘तरक्की’ ।

दर्जनी व्यक्तिगत सीमाका कारण काठमाडौंबारे यति गहकिलो विश्लेषण मबाट सम्भव छैन । वरु स्थानीय निर्वाचनको मतपरिणामले सतहमा त्याएका केही खुद्रा-मसिना प्रश्नको आलोकमा काठमाडौंबारे गफ गर्नु नै मनोसिब हुन्छ ।

सबैको जस्तै मेरो पनि आशा छ, काठमाडौं राम्रो नगर बनेास् । राम्रो काठमाडौंको सर्वमान्य परिभाषा भने हुन सक्दैन । अहिले मोटर चडिरहेका (केही महिना वा वर्षमा मोटर चढ्ने सपना भएका) र निजी मोटरको सपना देख्ने नसक्नेका लागि राम्रो काठमाडौंका फरक परिभाषा छन् । दुई-चार बिता जिमिन खरिद गरिसकेका (वा, निकट भविष्यमा त्यति जमिन जोहो गर्न लागिपरेका) र पहिल्यै मनगो जमिन भएका मान्छेका परिभाषा फरक हुन्छन् । हरिया पर्दावाले खाजाघर नमासिएका काठमाडौं हेर्न चाहने र नर्यानियाँ सपिड मल फैलएकामा दंग पर्नेहरूका जपना अलग छन् । नयाँ पुस्ता भनिने युवाको उल्लेख्य समूहका लागि काठमाडौं मूलत: उपभोगको सहर हो । घरबाहिर निस्केर घुम्दाहुन्दा फोहोर देख्नु नपरोस्, सेल्फी खिच्चा पिउँथुतिर रमाइला दृश्य देख्नु, खरिद गर्ने पैसा हात लागी होस् र खरिद गर्ने वस्तुको सहज उपलब्धता होस् ! मोमोदेखि एमबीएको रंगीन डिड्रीसम्म, युवल नोआ हगरीको नयाँ सुत्रदेखि विद्युतीय कारसम्म, गियर बदल्न पाइने कारकलेवर्डि पर्सिमा अगाउने हाइकनेसम्म, समाजसेवाका रमाइला अभियानदेखि कपरेटका घुम्ने कुसीसम्म, दलको सदस्यतादेखि दलविरोधी च्यापसम्म – यी सबै उपभोग्य वस्तु हुन् । उपभोगको धुरीमा पुग्ने बाटाहरू सुगम बनाइदिने संयन्त्रको

बालेन्द्र साहले पाएका मतमा अभिव्यक्त आकांक्षा र ती आकांक्षा निर्माण गर्ने काठमाडौंको आमवृत्तको जटिल प्रकृति बुझ्न भने चुनावी हल्लाखल्ला थिग्रिएपछि गहिरो गरी सोच्न र विमर्श गर्न जरुरी छ ।

उपस्थिति उनीहरूको स्वाभाविक चाहना हो ।

सानै संख्यामा किन नहोस्, त्यस्ता युवा पनि यही सहरमा छन्, जसले सहरलाई उपभोगको स्वरुभन्दा अलि फराकिलो अर्थमा बुझ्ने कोसिस गर्छ । विभेदका पर्खाल ढाल्ने ऊर्जा यहीं आएर संकलन गर्छ, बोल्न र लेख्न यतै सिक्छ, आफ्नो सामर्थ्यको सीमाभित्र न्याय र समताको खोजी यहीं बसेर गर्छ ।

त्यसो त राम्रो काठमाडौं बनाउनु भनेको पुरानो काठमाडौं व्युत्ताउनु हो भनेर बुझ्नेहरू पनि छन् । त्यस्तो काठमाडौं जहाँ पुरानै शैलीका चोक र डबली होऊन्, जात्रा र भोज होऊन्, पुरानै शंख र घण्ट बज्न् । त्यो असल मानिएको पुरानोमा व्याप्त अन्यायी मानव सम्बन्धको जालो र समताद्वेषी संस्कारको जडता साथै व्युत्ताउन चाहनेहरू पनि छन् । सम्पदा र संस्कृतिका नाममा, भाषा र मौलिकताको बहानामा, जाति र पहिचानका मोहमा आफूबाहेक अरु सबैलाई परचकी ठान्ने ढिप्टी पनि उत्तिकै छ । नेवा: राष्ट्रवादको छिँडी साँघुरै रहोस् र त्यहाँ समताको न्यायो नफैलियोस् भनेर कल्पनेहरू पनि छँदै छन् ।

सपना र परिभाषाका वैविध्य एकातिर छन्, बँचाइका पंचला कोपन्याई अर्कोतिर । काठमाडौंमा पिउने शुद्ध पानी सहज पहुँचमा छैन । खोलो र नहर एउटै सँदै छैन । स्वच्छ हावाका लागि अतिरिक्त पैसा कमाउनुपर्ने बाध्यता बढ्दै छ । पैदल हिँड्न चाहनेका लागि सुरक्षित वाटा छैनन् । आम मान्छेलाई काममा जान र घर फर्कन चाहिने सार्वजनिक सवारी सहज र भरपर्दो छैनन् । निजी सवारीको बाध्यता सुजना गर्ने दर्जनी कारण छन् । शौचका लागि सहज र सुलभ व्यवस्था छैन । खेल मैदानमा पैसा लाग्ने ठूला गेटहरू धमाधम खडा हुँदै छन् । स्वस्थ रहन हदै हम्ने पर्दै छ, विरामी परेकाले उपचार सस्तोमा पाउने सम्भावना दिन-प्रतिदिन क्षीण हुँदै छ । शिक्षाका सपन हजारौं छन्, गतिलो पढ्न पाउने ठाउँको अत्यन्त उर्त नै निसासलाग्यो छ ।

यी सबै यथार्थवीच स्थानीय निर्वाचन भएको छ ।

जीवनस्तर सुधार्न परिवार नियोजन

दीर्घराज श्रेष्ठ

राजेन्द्र भट्टा

गत जेठ १ गते कान्तिपुर दैनिकमा निष्णु थिङको ‘लोपोन्मुख जातिको बन्ध्याकरण !’ लेख पढ्ने मौका पाइयो । लेखकले लोपोन्मुख जातिहरू, खास गरी राजी जातिमाथि अनुसन्धान गरिरहनुभएको थाहा पाएर खुसी लाग्यो । तर परिवार नियोजन (बन्ध्याकरण) ले यी जातिको संख्या घट्ने भएकाले यस्तो उपाय अपनाउनु हुन्न र परिवार नियोजन नीतिमा उल्लेख गरिएको पिछडिएको र आर्थिक अवस्था कमजोर भएका दम्पती एवं व्यक्तिहरूको परिवार नियोजन सेवाको आवश्यकता पूरा गर्न कोसेढुंगा साबित हुने आशा गरिन्छ’ भन्ने आशयलाई भिन्न तरिकाले व्याख्या गरेको पाइयो । जनस्वास्थ्य क्षेत्रमा लामो समय काम गरेको र उक्त नीति तयार गर्न सहयोग गर्ने व्यक्तिका नाताले, जनमानसमा आमा, बच्चा र परिवारका लागि अति महत्त्वपूर्ण कार्यकमप्रति भ्रम नहोस् भनेर हामीले केही पक्ष प्रस्त्याउन चाहेका छौं ।

विश्व स्वास्थ्य संगठनसहित विभिन्न संस्थाले गरेका अध्ययनहरूको नतिजा अनुसार प्रजनन अवधिमा आफ्नो र बच्चाको स्वास्थ्यका लागि पहिलो पटक बच्चा जन्माउँदा महिलाको उमेर १८ वर्ष पुरा हुनुपर्छ (नेपालमा २० वर्ष), एउटा बच्चा भएपछि पुन: गर्भवती हुन कम्तीमा २४ महिना पर्नुपर्छ र ३५ वर्ष पुगेपछि बच्चा पाउनु हुन्न । यदि किशोरावस्थामा (१५ देखि १९ वर्ष उमेरमा) गर्भवती भएमा २० देखि २४ वर्ष उमेरका महिलाको दाँजोमा मृत्यु हुने सम्भावना दुई गुणा, अफ १५ वर्षका किशोरीहरूमा त पाँच गुणा बढी हुन्छ । साथै छोटो गर्भान्तर (२४ महिनाभन्दा कम) मा बच्चा जन्मेमा, कम लौलको हुने र मृत जन्मन सक्ने हुन्छ । जन्मेपछि पनि यस्ता बच्चाको विभिन्न स्वास्थ्य समस्या भएर मृत्यु हुने सम्भावना बढी हुन्छ । त्यसै गरी महिलांले जति धेरै बच्चा जन्माए, त्यति नै बढी बच्चा जन्माउने कारणले हुने मातृ मृत्यु र रूग्णता हुने सम्भावना बढी हुने अध्ययनहरूले देखाउँछन् ।

नेपालमा मातृ-शिशु मृत्युदरमा उल्लेख्य सुधार भए पनि अन्य देशको दाँजोमा अझै धेरै बढी छ र यसका धेरै कारणमध्ये केही हुन्– उमेर नपुगी विवाह गरेर चाँडै आमा बन्नु, कम गर्भान्तरमा र धेरै बच्चा जन्माउनु, गर्भिनीरोधका साधनहरूको कम प्रयोग हुनु । यदि दम्पतीले एउटा बच्चा पाइसकेपछि अर्को गर्भधारणको समय २४ महिनाभन्दा बढी राखेमा त्यसले मातृ मृत्यु दरलाई ३० प्रतिशत र बाल मृत्यु दरलाई १० प्रतिशत रोक्न सक्ने विभिन्न अध्ययनले देखाएका छन् । गर्भिनीरोधका साधनहरूको प्रयोगले पुरुष अनि विशेष गरी महिलाको स्वास्थ्य, शिक्षा, आम्दानी एवं वृत्ति विकासमा सहयोग पुगी परिवारको गुणस्तर बढ्ने पनि प्रमाणित भएको छ । त्यसैले परिवार नियोजन (बन्ध्याकरणसहित अन्य) लाई जनसंख्या नियन्त्रण गर्ने उपायका रूपमा मात्र बुझ्नु-बुझाउनु सही छैन । गर्भिनीरोधको योग्यले माथि उल्लिखित फाइदालाई ध्यानमा राखेर र यसको सही अर्थसंग मिल्ने नामकरण गर्नका लागि परिवार नियोजन (जनसंख्या नियन्त्रण गर्ने) को सट्टा अचेल ‘परिवार योजना’ भन्न थालिएको छ ।

परिवार योजनाबाट हुने फाइदालाई ध्यानमा राखी विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय सभा-सम्मेलन तथा संयुक्त राष्ट्र संघका घोषणापत्रहरूमा यसलाई महिला तथा पुरुषको मौलिक हकका रूपमा अगीकार गरी यसको सुचना र सेवा बिनाभेदभाव सबै क्षेत्रमा पुर्‍याउन अह्वान गरेको छ । संयुक्त राष्ट्र संघले घोषणा गरेको दिगो विकासको लक्ष्य-३ मा पनि समेटिएको छ । यही आशय अनुसार संविधान, सुरक्षित मातृत्व तथा प्रजनन स्वास्थ्य ऐन-२०७५ र नियमावली-२०७८ लगायत स्वास्थ्य नीति, रणनीति र निर्देशिकाहरूले परिवार योजनालाई महत्त्व दिएका छन् । यसको सुचना र सेवा सबैका लागि त्यसमा पनि खास गरी हालसम्म यो सेवाको पहुँच र उपयोग कम भएका सीमान्तकृत समुदायहरूमा कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने

जोड दिइँदै आएको छ । सुरक्षित मातृत्व तथा प्रजनन स्वास्थ्य ऐन-२०७५ ले सबै स्थानीय तहले परिवार योजना लगायत प्रजनन स्वास्थ्यका लागि बजेट विनियोजन गर्नुपर्ने उल्लेख छ ।

परिवार योजना सेवा सरकारको प्राथमिकतामा छ र आधारभूत स्वास्थ्य सेवाको एउटा भाग पनि हो यो । हाल विभिन्न तहका सरकारी स्वास्थ्य संस्था तथा निजीमा समेत यो सेवा दिइन्छ, जस अन्तर्गत कन्डम, पिल्स, तीनमहिने सुई, इम्प्लान्ट र आयुडीजस्ता अस्थायी साधन उपलब्ध छन् । स्थायी साधनमा, पुरुष र महिलाका लागि बन्ध्याकरण सेवा उपलब्ध छन् । पुरुषले बन्ध्याकरण गर्दा घाउ पार्नु नपर्ने भएकाले महिलांका लागि गरिनेभन्दा सजिलो र सुरक्षित छ । परिवार योजना सेवा लिन कसैलाई बाध्य पारिएको छैन । तालिमप्राप्त स्वास्थ्यकर्मीहरूको सूचना र परामर्शपछि कुनै व्यक्ति वा दम्पतीले प्रजनन आवश्यकताका आधारमा सेवा छनोट गर्ने मौका पाउँछन् । गर्भिनीरोधका साधन सरकारी

स्वास्थ्य संस्थामा सबैका लागि नि:शुल्क उपलब्ध छ । नेपालमा गर्भिनीरोधका साधनको प्रयोग दर र कुल प्रजनन दरमा उल्लेख्य सुधार भएको छ । सन् १९५६ मा रहेको परिवार नियोजन प्रयोग दर (सबै साधनको) ३.१ प्रतिशतबाट बृद्धि भएर २०१६ सम्ममा ५.३ प्रतिशत (आधुनिक साधन ४.३) र कुल प्रजनन दर ६.१ बाट घटेर २.३ मा झरेको छ । हाल एक दशक अवधिको प्रगतिमा भन्ने विविध कारणले केही स्थिरता देखा परेको छ । विशेष गरी विवाहित किशोरी, सुकेरी र गर्भपतनपछिको अवस्था, केही जातीय समूह (मुस्लिम, दलित आदि) तथा एउटा पनि बच्चा नभएका दम्पतीमा परिवार नियोजन प्रयोग दर राष्ट्रिय औसत दरभन्दा निकै कम छ । लोपोन्मुख जातिहरूमा गर्भिनीरोधका साधनको प्रयोग दर केकति छ भनेर विशेष प्रकारका अध्ययन भएका छैनन् । तर, समाचार तथा केही अध्ययनका नतिजा अनुसार खास गरी दुर्गम, पिछडिएको र लोपोन्मुख जातिहरूमा, शिक्षाको कमीले कम उमेरमै विवाह गर्ने, धेरै बच्चा पाउने, कम गर्भान्तरमा र उमेर धेरै भएका महिलांले पनि बच्चा पाउने भएकाले मातृ मृत्यु, नव शिशु र बाल मृत्यु दर निकै बढेा छ । साथै यही कारण महिला तथा बालबालिकाको स्याहारका कमीले कुपोषण र विभिन्न दीर्घरोग लागेको पाइन्छ । साथै यी समुदायमा गरिबी र खाना अभाव भएको पनि पाइएको छ । त्यसैले परिवार नियोजनको परिमार्जित नीतिमा सहरमा बसोबास गर्ने, शिक्षित तथा आर्थिक अवस्था राम्रो भएका र पढेलेखेकाहरूलाई मात्र सेवा दिनुभन्दा परिवार योजना सम्बन्धी सुचना र सेवा विशेष गरी दुर्गम तथा पिछडिएको र आर्थिक अवस्था कमजोर भएका दम्पती एवं व्यक्तिका लागि पनि जोड दिनेबारे उल्लेख गरिएको हो र यसै अनुसार विशेष कार्यक्रम सञ्चालन भैरहेका छन् । यो सेवा उनीहरूका लागि अति आवश्यक पनि छ ।

यदि लोपोन्मुख जातिहरूले गर्भिनीरोधका साथै अन्य आधारभूत स्वास्थ्य सेवा सम्बन्धी सूचना-सेवा पाएमा कम उमेरमै विवाह गर्ने र बच्चा पाउने, धेरै बच्चा पाउने, उमेर पुगेकाले पनि बच्चा पाउने व्यवहारमा सुधार भएर मातृ, नव शिशु र बाल मृत्यु दरमा कमी आउनुका साथै जीवन पनि सुखी र स्वस्थ बनाउन सहयोग पुग्छ । आफूले चाहे अनुसारको समय र संख्यामा सन्तान जन्माउने अवसर पाउँदा लोपोन्मुख समुदायसहित पिछडिएका समुदाय आर्थिक-सामाजिक विकासको खुबूकिलोमा चाँडो उक्लने सम्भावना बढी हुन्छ । त्यसैले परिवार योजना लोपोन्मुख जातिहरूका लागि वाधा नभएर फलदायी भएकाले यो सेवाको पहुँच र उपयोगमा बृद्धि हुँदै गर्दा दुख मनाउनुको सट्टा खुसी पो हुने हो कि ?

श्रेष्ठ हेन्य एन्ड डेभलपमेन्ट सोलुसन्सका कार्यक्रम निदेशक हुन् भने भट्टा प्रजनन स्वास्थ्य विशेषज्ञ ।

सुर्तीजन्य पदार्थमा कर, थप राजस्व संकलनको आधार

अञ्जना लामिछाने

अर्थतन्त्रमा अत्याधिक भार नपर्ने गरी र कोभिडपश्चात् को पुनरुत्थानलाई अवरोध नहुने गरी राजस्व बृद्धिको उपाय खोज्नु जरुरी भइसकेको छ । आयातमा लगाइएको प्रतिवन्धका कारण त्यताबाट हुने राजस्वमा कमी आउन सक्छ, सरकारले आन्तरिक राजस्वको स्रोतमा बढी भर पर्नुपर्ने हुन सक्छ । सुर्तीजन्य पदार्थजस्ता हानिकारक र अन्तुत्पादक वस्तुहरूमा अन्त:शुल्क बृद्धि अर्थतन्त्रलाई मार नपारी र कोभिडपश्चात्को पुनरुत्थानलाई अवरोध नहुने गरी राजस्व बढाउन प्रभावकारी हुन सक्छ ।

सुर्तीजन्य पदार्थमा कर बृद्धि किन ?

सुर्तीजन्य पदार्थको उपभोग र धूमपानको प्रचलन घटाउने दिशामा यसमा कर बृद्धिलाई सबैभन्दा प्रभावकारी उपाय मानिन्छ । यस तथ्यका बावजुद नेपालमा सुर्तीजन्य पदार्थको खुद्रा बिक्रयमा लाग्ने कर विश्व स्वास्थ्य संगठनको मापदण्ड (७५ प्रतिशत) भन्दा धेरै तल (३८ प्रतिशत) छ । जबकि हाम्रै छिमेकी भारत, पाकिस्तान, बंगलादेश र श्रीलंकामा करको दर क्रमश: ५७ प्रतिशत, ६० प्रतिशत, ७३ प्रतिशत र ७७ प्रतिशत छ । अर्कोतिर, प्रतियुक्ति आम्दानीका तुलनामा सुर्तीजन्य पदार्थको मूल्यमा थोरै बृद्धि भएकाले र उपभोक्ताको कुरशक्ति सामर्थ्यमा परिवर्तन नआएको खपत नष्टको यथार्थले तथ्यांकले देखाउँछ । गत बजेटमा सरकारले अन्त:शुल्कमा २५ प्रतिशतले बृद्धि गरेको थियो, जसबाट राजस्वमा थप ५ अर्ब रुपैयाँजति संकलन हुने अनुमान छ । यो बृद्धिबाट सबैभन्दा बढी बिक्री हुने वामांमा पर्ने

चुरोटको एक खिल्लीको मूल्य ६ प्रतिशत मात्र बढेको थियो । यसैबाट पनि ३ प्रतिशतसम्मको उपभोग घट्ने अनुमान छ । यो वर्ष पनि सरकारलाई चुरोटमा कर बढाउने प्रशस्त ठाउँ छ । सुर्तीजन्य पदार्थमा कर बृद्धिले उपभोगलाई निरुत्साहित चुरोटलाई गँदै कम आम्दानी भएका जनताको पहुँचभन्दा माथि पुर्‍याउँछ, जसले एकातिर जनस्वास्थ्य सम्बन्धी लाभ दिन्छ भने अर्कोतिर राजस्व बढाउनेछ ।

जनस्वास्थ्यमा सुर्तीजन्य पदार्थको असर
सुर्तीजन्य पदार्थको उपभोगले फोक्सोको क्यान्सर, श्वास-प्रश्वास र मुटु सम्बन्धी रोगहरू लाग्ने गर्छन् । नेपालमा सुर्तीजन्य पदार्थको उपभोगले प्रतिघण्टा कम्तीमा ४ मानिसको ज्यान गइरहेको इन्स्टिच्युट फर हेल्थ मेट्रिक एन्ड इभालुएसन (आईएचएमई) को तथ्यांक छ । मृतकको यो संख्या नेपालमा हुने कुल मृत्युको १९.४१ प्रतिशत हो । ३० वर्षयता धूमपानबाट हुने मृत्यु ६० प्रतिशतभन्दा बढीले उकालिएको छ । दक्षिण एसियाका हाम्रा छिमेकी र अन्य देशसँग तुलना गर्दा, नेपालमा सुर्तीजन्य पदार्थको उपभोगबाट हुने मृत्यु उच्च छ । साथै नेपालमा सुर्तीजन्य पदार्थ मृत्युको दोस्रो ठूलो जोखिमपूर्ण कारक पनि हो । यही अनुपातमा बढ्दै जाने हो भने सुर्तीजन्य पदार्थको उपभोगले पहिलो कारक वायु प्रदूषणलाई उछिन्न धेरै वर्ष नलाग्न सक्छ ।

सुर्तीजन्य पदार्थको आर्थिक भार
सुर्तीजन्य पदार्थको प्रतिकूल प्रभाव स्वास्थ्यमा मात्र नभई आर्थिक रूपमा पनि उस्तै विकराल छ । यसका अम्मलीलाई उपचारका लागि पर्ने लाखौं खर्चको भार एकातिर छ, विरामी र विरामीका परिवारले भोग्नुपर्ने दु:ख-कष्ट, विरामी भैसकेपछि आउने कार्यक्षमतामा ह्रास, रोजगारी गुम्नेदेखि असाध्यैजक निधनसम्मका भयानक पीडा अर्कोतिर छन् । यी सबैको भार राज्यले पनि बेहोरिरहेको हुन्छ । नेपाल विकास अनुसन्धान

प्रतिष्ठान (नेविअप्र) ले सन् २०२० मा गरेको एउटा अध्ययन अनुसार, नेपालमा धूमपानको प्रत्यक्ष-अप्रत्यक्ष आर्थिक लागत रुन्डै ४० अर्ब रुपैयाँ छ, जुन २०२० को कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको १.०४ प्रतिशत हुन आउँछ । विरामी भइसकेपछि परिवारले भोग्नुपर्ने गैरस्वास्थ्य खर्चका साथै धूर्वारहित सुर्तीजन्य पदार्थका कारण हुने प्रत्यक्ष-अप्रत्यक्ष लागत पनि जोड्ने हो भने त्यो निकै माथि हुन्छ । तर, आन्तरिक राजस्व विभागको आर्थिक वर्ष २०७७-७८ को प्रतिवेदन हेर्दा, चुरोटबाट प्राप्त अन्त:शुल्क भने २०.३९ अर्ब रुपैयाँ मात्र छ ।

सुर्तीजन्य पदार्थको नियन्त्रणका लागि कर बृद्धि मात्र एउटा उपाय हो त ?
सुर्तीजन्य पदार्थको नियन्त्रणका लागि विश्व स्वास्थ्य सन्गठनले एम-पावर (एमपीओडब्ल्यूआर) उपायहरू

प्रस्तुत गरेको छ, जसको ‘आर’ को अर्थ ‘रेज द ट्याक्स’ (कर बृद्धि) हो र समग्र सुर्तीजन्य पदार्थकै अप्रत्यक्ष आर्थिक लागत रुन्डै ४० अर्ब रुपैयाँ छ, जुन २०२० को कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको १.०४ प्रतिशत हुन आउँछ । विरामी भइसकेपछि परिवारले भोग्नुपर्ने गैरस्वास्थ्य खर्चका साथै धूर्वारहित सुर्तीजन्य पदार्थका कारण हुने प्रत्यक्ष-अप्रत्यक्ष लागत पनि जोड्ने हो भने त्यो निकै माथि हुन्छ । तर, आन्तरिक राजस्व विभागको आर्थिक वर्ष २०७७-७८ को प्रतिवेदन हेर्दा, चुरोटबाट प्राप्त अन्त:शुल्क भने २०.३९ अर्ब रुपैयाँ मात्र छ ।

नेपालमा धूमपानको मात्रै प्रत्यक्ष-अप्रत्यक्ष आर्थिक लागत रुन्डै ४० अर्ब रुपैयाँ छ, जुन २०२० को कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको १.०४ प्रतिशत हो । तर, आर्थिक वर्ष २०७७-७८ मा चुरोटबाट प्राप्त अन्त:शुल्क भने २०.३९ अर्ब रुपैयाँ मात्र छ ।

प्रतिशत मानिसले सुर्तीजन्य पदार्थको मूल्यवृद्धिलाई समर्थनसमेत गरेका छन् ।

कर बृद्धिले अवैध व्यापारलाई बढाउँछ ?

कर बृद्धिको सवालमा नीतिनिर्माताहरूको मुख्य तर्क हुने गरेको छ– नेपालमा सुर्तीजन्य पदार्थ छिमेकी देश, विशेषत: भारतका तुलनामा महँगो भयो भने अवैध रूपमा भित्रिन्न थाल्यो । तर यो तर्क कपोलकल्पित रहेको तथ्य नैविश्वप्रको हालेको अध्ययनले देखाउँछ । उक्त अध्ययनमा नेपालमा १ प्रतिशतभन्दा कम (नमुना प्याकेटको ०.३३ प्रतिशत मात्र) अवैध चुरोट भेटिएका थिए । तीमध्ये पनि धेरैजसो इन्डोनेसियामा उत्पादित थिए न कि भारतमा । र ती प्याकेटहरू धेरैजसो नेपाल-भारत सीमा क्षेत्रभन्दा टाढा काठमाडौं र पोखरामा भेटिएका थिए, जसबाट यी चुरोटहरू भारत-नेपाल सीमानाट नभई उडान अथवा अन्य किसिमले भित्रिएको देखिन्छ । अर्कातर्फ, तिनको मूल्य नेपालमा सबैभन्दा बढी बिक्री हुने वगैको चुरोटभन्दा बढी थियो । यसबाट ती चुरोटहरू सस्तो भएर नभई ख्याद वा अन्य कारणले नेपाल भित्रिने गरेको प्रस्ट हुन्छ ।

प्रतिस्थापनको सम्भावना कति हुन्छ ?
नीतिनिर्माताहरूको अर्को तर्क छ– सुर्तीजन्य पदार्थमा

कर बृद्धि हुँदा उपभोक्ताहरू उपभोगको किसिम बदल्ने गर्छन् । तर अध्ययन अनुसार, उपभोक्ताहरूले धूमपानलाई धूर्वारहित सुर्तीजन्य पदार्थको उपभोगले प्रतिस्थापन गर्ने सम्भावना अत्यन्तै न्यून हुन्छ । प्रतिस्थापन भइहालेमा पनि, धूर्वारहित सुर्तीजन्य पदार्थले स्वास्थ्यमा पर्ने असरभन्दा अप्रत्यक्ष धूमपान (सेकेन्ड ह्यान्ड स्मोकिङ) को असर ज्यादा रहेको तथ्यांकले देखाउँछ । नेपालमा धूर्वारहित सुर्तीजन्य पदार्थ उपभोगका कारण हुने मृत्यु कुल मृत्युको ०.३९ प्रतिशत र अप्रत्यक्ष धूमपानबाट हुने मृत्यु २.२९ प्रतिशत रहेको आईएचएमईको तथ्यांकले देखाउँछ ।

कर बृद्धि कसरी गर्ने ?
गत वर्षको अन्त:शुल्कको प्रभाव र अहिलेको अवस्था हेर्दा, सुर्तीजन्य पदार्थको कर बढाउँदै लैजानुपर्ने देखिन्छ, त्यो पनि ३५ प्रतिशतदेखि ६० प्रतिशतसम्म । यसले उपभोक्तालाई व्यवहार परिवर्तनमा प्रोत्साहन गर्नुका साथै मूल्य बृद्धिमाफत उपभोग घटाउने र सरकारी राजस्व बढाउने सुनिश्चित गर्नेछ । ३५ प्रतिशत कर बृद्धि गरिएर हालको राजस्व ६.३ अर्बदेखि ७.५ अर्ब रुपैयाँसम्म बढ्न र लगभग ३ देखि ७ प्रतिशतसम्म खपत घट्न सक्ने देखिन्छ । यसबाट सबैभन्दा धेरै बिक्री हुने वगैको चुरोटको एउटा खिल्ली केवल ०.१५ रुपैयाँ महँगिन्छ । त्यसपछि पनि नेपालमा सुर्तीजन्य पदार्थमा लाग्ने कर यस क्षेत्रका अन्य देशका तुलनामा निकै कम नै हुनेछ । त्यस्तै, ६० प्रतिशतले कर बृद्धि गर्दा प्रतिवर्ष थप १२.६ अर्बसम्म राजस्व संकलन हुनेछ, जुन २०७७-७८ सालमा संकलित कुल राजस्वको लगभग १.३ प्रतिशत हो ।

त्यसैले महँगो र कोभिडपछिको वित्तीय दबावको अवस्थामा, सुर्तीजन्य पदार्थमा कर बृद्धि एउटा अक्षर्यक विकल्प हुन सक्छ । यसबाट अर्थतन्त्रले केही ह्रासम्म राहत पाउनेछ ।

लामिछाने नेपाल विकास अनुसन्धान प्रतिष्ठानमा आबद्ध छिन् ।

श्रीलंकाली मन जित्न भारतको प्रयास

श्रीलंकालाई १ अर्ब ९० करोड डलर उपलब्ध गराउने प्रतिबद्धता जनाएको भारतले ६५ हजार टन रासायनिक मल र ४ लाख टन इन्धन पठाइसकेको छ

एजेन्सीहरु (कोलम्बो) — श्रीलंकासँग आफूअनुकूल कूटनीतिक र व्यापारिक सम्बन्ध कायम गर्न विगत १५ वर्षदेखि भारत र चीनबीच प्रतिस्पर्धा चलिरहेको छ। हिन्द महासागरको रणनीतिक स्थानमा रहेका कारण पनि भारत र चीनले दुवैले समुद्र सम्बन्धका लागि प्रयास गर्दै आएका छन्। श्रीलंकाले हाल स्वतन्त्रतायताकै खराब आर्थिक संकटको सामना गरिरहेको छ। विदेशी मुद्राको दीर्घकालीन अभाव र मूल्यवृद्धिका कारण इन्धन, औषधि र अन्य अत्यावश्यक वस्तुको चरम अभाव भएको छ।

राष्ट्रपतिको राजीनामा माग गर्दै श्रीलंकाको राजधानी कोलम्बोमा बिहीबार गरिएको प्रदर्शन । तस्विर : एपी

डलर ऋण दिने प्रतिबद्धता जनाएको छ। त्यस्तै, भारतले १ अर्ब ९० करोड डलर उपलब्ध गराउने प्रतिबद्धता जनाइसकेको छ। उसले अत्यावश्यक वस्तु तथा सेवाका लागि थप १ अर्ब ५० करोड डलर दिन सक्ने जनाइएको छ।

श्रीलंकालाई दिल्लीले ६५ हजार टन रासायनिक मल र ४ लाख टन इन्धन पठाइसकेको छ। त्यस्तै, दुई साताभित्र थप इन्धन पठाउने बताएको दिल्लीले औषधिलगायत सामग्री पनि पठाउने प्रतिबद्धता जनाएको छ। त्यसको साटो भारतले भारतीय तेल निगमले ब्रिटिस शासनकालमा निर्मित टिंकोमाली तेल केन्द्रमा पहुँच पाउने सम्झौता गरेको छ। त्यस्तै, भारतले टिंकोमाली नजिकै एक सय मेगावाटको ऊर्जा केन्द्र स्थापित गर्ने उद्देश्य राखेको बीबीसीले जनाएको छ।

तर कतिपयले भने भारतको बढ्दो उपस्थितिले श्रीलंकाको सार्वभौमसत्तामा असर पर्ने सक्ने बताउने गरेका छन्। 'श्रीलंका करिब डेढ वर्षदेखि संकटमा छ र भारतले त्यसलाई आफ्नो स्वार्थ पूर्तिका लागि प्रयोग गरेको छ,' फ्रन्टलाइन सोसलिस्ट पार्टीका पवुदा जयगोपाल भने, 'हो उनीहरूले हामीलाई केही ऋण दिए। केही औषधि र खानेकुरा दिए, तर उनीहरू मित्र जस्ता छैनन्। त्यसमा उनीहरूको राजनीतिक स्वार्थ लुकेको छ।' तर कतिपयले भने भारतीय सहयोग स्वीकार गरिरहेका छन्। 'हाम्रो तनावका लागि भारतलाई दोष नदिऊ,' कोलम्बोस्थित प्याज आयातकर्ता भी रत्नसिंहले भने, 'हामीलाई अझै पनि भारतले सस्तो मूल्यमा प्याज दिइरहेको छ। संकटका बेला उनीहरूले हामीलाई ऋण पनि दिएका छन्।' आफ्नो छिमेकमा चीनको बढ्दो प्रभाव सन्तुलनमा राख्न भारतले प्रयास गरिरहेको उनको बुझाइ छ।

चीनसँगको विगतको सम्बन्धका कारण पनि कतिपयले पछिल्ला दिनमा भारतमाथि आशंका गरेका देखिन्छ। सन् २००४ मा सहिन्दा राजपाक्ष राष्ट्रपति देशको आर्थिक विकासका लागि भरपर्दो साधकदार भन्दै श्रीलंका चीनतर्फ झुल्केको हो। हम्बन्टोटा बन्दरगाह र कोलम्बो-गाला दूतमार्गलगायत विभिन्न परियोजनाहरू चीनलाई दिइयो। त्यस्तै, सन् २०१४ मा चिनियाँ सन् २०१९ मा राजपाक्ष दानुभाइ (गोटाबाय राष्ट्रपति र सहिन्दा प्रधानमन्त्रीका रूपमा) सत्तामा आएपछि भारत विदेश नीतिमा हेरफेर गर्न वाध्य भयो। हतारमा तेल र खाद्यान्नसम्बन्धी नयाँ सम्झौता गरियो। त्यसका साथै दुई देशबीच उच्च तहका भ्रमणले पनि तीव्रता पाए। भारतसँगका कूटनीतिक वार्ताहरूमा तमिल अल्पसंख्यकको अवस्था र उनीहरूको अधिकार मुख्य मुद्दाका रूपमा रह्यो।

सन् २००९ मा श्रीलंकामा गृहयुद्धको अन्त्य भएपछि भारतले सहयोगको दायरा बढायो। यद्यपि सन् दुई देशबीच सन् १९८७ मा भएको 'भारत-श्रीलंका शान्ति सम्झौता' भने श्रीलंकाले लागू गरिसकेको छैन। उक्त सम्झौताअनुसार श्रीलंकाले तमिल वाहल्यसहित सबै प्रान्तलाई शक्ति निक्षेप गर्नुपर्ने व्यवस्था छ।

हादिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:

२००४ माघ २७

स्वर्गारोहण:

२०७९ वैशाख ३०

(सिए. तिर्थराज उपाध्याय)

यस संस्थाका अन्तरिम परिषद्का सदस्य तथा प्रथम परिषद्का दोस्रो कार्यकालका अध्यक्ष सिए. तिर्थराज उपाध्यायको निधन भएकोमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै हादिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। यस संस्थाको स्थापना र विकासको साथसाथै नेपाली लेखा व्यवसायमा उहाँको महत्त्वपूर्ण योगदान रहेको स्मरण गर्दै नेपाली लेखा व्यवसायका ऐतिहासिक व्यक्तित्वको निधनबाट संस्था र समग्र लेखा व्यवसायले अभिभावक गुमाएको महशुस भएको छ। यस दुःखद घडिमा सम्पूर्ण परिवारजनमा धैर्यधारण गर्नसक्ने शक्ति प्राप्त होस् भनी ईश्वरसँग प्रार्थना गर्दै हादिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

नेपाल चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट्स संस्था

The Institute of Chartered Accountants of Nepal

(Established under The Nepal Chartered Accountants Act - 1997)

श्रद्धा सुमन

स्व. ई. गोपाल शक्ति मास्के प्रधान

हाम्रा प्रातः स्मरणीय दाई ई. गोपाल शक्ति मास्के प्रधानको स्वर्गारोहण भएको आज प्रथम वार्षिक पुण्यतिथिका दिन दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै पुण्य आत्मा प्रति भावपूर्वक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

बैनी : यशोदा मल्ल

भान्जा : अनुपमान मल्ल

भान्जा : अमोलमान मल्ल

भान्जा बुहारी : आभा मल्ल

नाती : अरनिकोमान मल्ल

बैनी : बिना प्रधान

ज्वाई : अरविन्द मान सिंह प्रधान

भान्जा : निशान्त मान सिंह प्रधान

भान्जा बुहारी : जेसिका प्रधान

नाती : हरि मान सिंह प्रधान

हादिक समवेदना

जन्म:

वि.स. १९९५/०८/०१

स्वर्गारोहण:

वि.स. २०७९/०१/२५

स्व. अमिर बहादुर श्रेष्ठ

यस कम्प्लेक्स डेभलपर एण्ड लिजर एशोसिएशन (मल एशोसिएसन नेपाल) का सचिव राजेश श्रेष्ठज्यूको पुजनीय पिता **अमिर बहादुर श्रेष्ठ**को असामयिक स्वर्गारोहण भएको आज १३ औं दिनको पुण्यतिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै हादिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै यस दुःखद घडीमा शोकसन्तप्त परिवारप्रति हादिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

कम्प्लेक्स डेभलपर एण्ड लिजर एशोसिएशनको कार्यसमितीका अध्यक्ष सुकुन्त लाल हिराचन लगायत यस संस्थाका सम्पूर्ण सदस्यहरु

राष्ट्रपतिको राजीनामा माग गर्दै श्रीलंकाको राजधानी कोलम्बोमा बिहीबार गरिएको प्रदर्शन । तस्विर : एपी

श्रद्धा सुमन

स्व. ई. गोपाल शक्ति मास्के प्रधान

हाम्रा प्रातः स्मरणीय पति/बुबा ई. गोपाल शक्ति मास्के प्रधान ब्रह्मलिन हुनु भएको प्रथम वार्षिक पुण्यतिथिको दिन हजुरको आत्मालाई सदा सर्वदा प्यारो गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली तथा अनन्तकालिन माया अर्पण गर्दछौं। यस दुःखद पलहरूमा हामी प्रति समवेदना र सहानुभुती प्रकट गर्नुहुने सम्पूर्ण आफन्तजन, ईष्टमित्र, छरछिमेकी एवं शुभचिन्तकहरूमा हादिक आभार प्रकट गर्दछौं।

पत्नी :

शोभा मास्के

छोरा / बुहारी

गोपेश शक्ति / पुष्पाञ्जली मास्के

छोरी / ज्वाई

सृजना / राजेश्वर जोशी

सविना / अमल प्रधान

शोभना / ईश्वर अधिकारी

नाती / नातीनी

रौनक जोशी, श्रीयेश जोशी, अयुसा प्रधान, सौम्या प्रधान,

गर्वित शक्ति मास्के, पविका मास्के

एवं सम्पूर्ण मास्के परिवार

भावपूर्ण संस्मरण

जन्म:

१९९९

स्वर्गारोहण:

२०७८ जेष्ठ

स्व. कोमल बहादुर चित्रकार

यस के.बि. चित्रकार एण्ड कम्पनीका संस्थापक, हाम्रा अग्रज तथा अभिभावक सिए. कोमल बहादुर चित्रकारको असामयिक निधन भएको प्रथम वार्षिक पुण्यतिथिमा दिवंगत आत्माको भावपूर्ण संस्मरण गर्दै शोकसन्तप्त परिवारजन तथा इष्टमित्रहरूमा धैर्यधारण गर्ने शक्ति प्राप्त होस् भनि ईश्वरसँग प्रार्थनाका साथ हादिक श्रद्धाञ्जली प्रकट गर्दछौं।

के.बि. चित्रकार एण्ड कम्पनी परिवार

भनिमण्डल, ललितपुर

हादिक श्रद्धाञ्जली

जन्म :

वि.सं. २००८/०८/२८

स्वर्गारोहण :

२०७८/०१/२५

स्व. श्री जगदीश नेपाली

यस दीपशिखा बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाका उपाध्यक्ष श्री जगदीश नेपालीको असामयिक निधन भएको १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै यस दुःखद घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा ईश्वरले धैर्य धारण गर्ने शक्ति प्रदान गरुन भनी हादिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

अध्यक्ष

मणि प्रसाद पाठक

तथा

दीपशिखा बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लि.

परिवार, डिल्लीबजार

I अर्थ संक्षेप

वर्ल्डलिनकको २०० एमबीपीएस इन्टरनेट अब ११०० रूपैयाँमै

काठमाडौँ (कास)- इन्टरनेट सेवा प्रदायक कम्पनी वर्ल्डलिनक कम्प्युनिकेसनले ३३ सय रूपैयाँमै २०० एमबीपीएसको तीनमहिने इन्टरनेट प्याकेज ल्याएको छ । कम्पनीले नेट टीभी प्रयोग नगर्ने ग्राहकलाई लक्ष्य गर्दै सस्तो दरको इन्टरनेट प्याकेज ल्याएको बताएको छ । यो प्याकेज लिन चाहने ग्राहकलाई इन्टरनेट जडान, केबल र डुअल ब्यान्ड राउटर नि:शुल्क गरिएको छ ।

ई-सेवाको 'बिमाशुल्क भुक्तानी गरिन्छ, लखपति बनिन्छ'

आगामी भदौ ५ सम्म सञ्चालन हुने कम्पनीको भनाइ छ । ई-सेवाबाट कुनै पनि जीवन बिमा कम्पनीको शुल्क भुक्तानी गर्ने व्यक्तिमध्ये बम्पर उपहारमा एक जनाले एक लाख रूपैयाँ उपहार पाउनेछन् । उपहार विजेता विमितका बिमा एजेन्ट र सोही एजेन्टको शाखा कार्यालयले पनि २० / २० हजार रूपैयाँ नगद उपहार प्राप्त गर्नेछन् । योजना अवधिभर बिमा शुल्क भुक्तानी गर्नेमध्ये हरेक दिन एक जनाले गोलाप्रथामार्फत एक हजार रूपैयाँ पाउने पनि कम्पनीले जनाएको छ ।

नबिल बैंक र लगानी बोर्डबीच लगानी सहजीकरण सम्झौता

काठमाडौँ (कास)- नविल बैंकले नेपालमा लगानी गर्न खोजिरहेका विदेशी लगानीकर्तालाई सहजीकरण तथा प्रवर्द्धन गर्न लगानी बोर्ड नेपालको कार्यालयसँग सम्झौता गरेको छ । बैंकले विदेशी लगानीकर्तालाई वित्तीय सल्लाहकार सेवा प्रवाह, प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानी प्रवर्द्धन गर्न र नेपालमा लगानीका अवसर देखाउन लगानी बोर्ड नेपालसँग सहकार्य गरेको बताएको छ । नविल बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अनिलकेशरी शाह र लगानी बोर्ड नेपालका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सुशील भट्टले यससम्बन्धी समझदारीपत्रमा हस्ताक्षर गरे । विदेशी लगानीकर्ताहरूलाई आकर्षित गरी नेपालको आर्थिक विकासलाई संयुक्त रूपमा प्रवर्द्धन गर्ने र पूर्वाधार परियोजना, हरित क्षेत्रका अवसर, ऊर्जा क्षेत्रको प्रवर्द्धन तथा यस्तै अन्य पूर्वाधारका कुरा विकास गर्न देशमा दिगो स्रोतको खाडललाई पूरा गर्न सम्झौताले टेवा पुग्ने दावी गरिएको छ ।

प्रदेश सरकार

बागमती प्रदेश

वन तथा वातावरण मन्त्रालय

वन निर्देशनालय

डिभिजन वन कार्यालय, काठमाडौँ

सहरी वृक्षारोपण तथा विरूवा वितरण सम्बन्धी सूचना

प्रकाशित मिति : २०७९/०२/०९

काठमाण्डौ जिल्लामा सडक किनार, नदी किनार, सार्वजनिक जग्गा लगायतका क्षेत्रमा सहरी वृक्षारोपण तथा निजी जग्गामा वृक्षारोपणको लागि यस कार्यालयबाट यही २०७९ जेठ २२ गते विश्व वातावरण दिवसको (June 5, 2022) दिनबाट विरूवा वितरण तथा प्राविधिक सेवा समेत उपलब्ध गरिने व्यहोरा सबैको जानकारीको लागि अनुरोध छ । विनोपगरी सहरी वृक्षारोपण गर्न इच्छुक सरकारी तथा गैरसरकारी, संघ, संस्था, टोल विकास समिति, स्थानीय तहलाई आफूले वृक्षारोपण गर्ने स्थान, संरक्षणको प्रत्याभूती सहित वन कार्यालयबाट के कस्तो प्रजातिको विरूवा र प्राविधिक सेवा उपलब्ध गराउनु पर्ने हो सबै खुलाई २०७९।११।२ गते सम्म माग आवदन गर्नुहुन सबैमा अनुरोध छ ।

अन्य थप जानकारीका लागि डि.व.का., काठमाण्डौ, फोन नं. ०१-४५४४९४४ मा सम्पर्क राख्नु हुन ।

डिभिजनल वन अधिकृत

एसओएस

बालग्राम

नेपाल

सबै बालबालिकाका लागि मायालु घर

बोलपत्र

आहवान

सम्बन्धी सूचना

यस एसओएस बालग्राम नेपाल अर्न्तगत संचालित Breaking the Barriers of Digital Divide परियोजना तथा COVID 19 प्रतिकार्य परियोजनाका लागि आवश्यक पर्ने तपसिलमा उल्लेखित ICT Equipment, Camera, Annual Maintenance Service तथा विद्युतिय Power Backup को खरिद तथा आपूर्तिको लागि सम्वन्धित सामग्रीको स्वीकृती प्राप्त गरेका ईच्छुक विक्रेता/कम्पनी/सप्लायर्स/फर्महरूले यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले १५ दिन भित्र (साँझ ५:३० बजे कार्यालय समय भित्र) यस कार्यालयको खरिद इकाई शाखामा सिलबन्दी बोलपत्र (Sealed Quotation) पेश गर्न हुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

आफूले बोलपत्र राख्न चाहेको एक वा एक भन्दा बढि सामग्री तथा सेवाहरुको सिलबन्दी बोलपत्र बुक्माउन माथि उल्लेखित निर्धारित समय भित्र वा अन्तिम मितिको दिन बिदा परेमा उक्त दिनको भोलिपल्ट कार्यालय खुलेको दिन सिलबन्दी बोलपत्र पेश गर्न सकिनेछ । म्याद नाघी आएको बोलपत्र उपर कारवाही गरिने छैन ।

बोलपत्र आहवान गरिएको सामग्रीहरूको विवरण:

क्र.स.	विवरण	संख्या
१.	Desktop (Intel Core i5)	36
२.	Laptop (Type B)	120
३	Laptop (Type A)	12
४	Smart Board 65"	3
५.	Interactive Board	3
६.	Tablets	1310
७.	Power Backup System	1
८.	Smart Television Set 55"	1
९.	DSLR Camera	5
१०.	Projector	21
११.	Annual Maintenance Contract	Tablet and ICT Equipment

बोलपत्र पेश सम्बन्धी थप जानकारीका लागि एसओएस बालग्राम नेपालको निम्न उल्लेखित website (https://www.sosnepal.org.np/notice) हेर्नुहुन अनुरोध गरिन्छ ।

एसओएस बालग्राम नेपाल खरिद समिति	सानोठिमी-२, भक्तपुर । फोन नं: ०१-६६३०३९१
---------------------------------	---

माछाखोलामा बन्यो बेलिब्रिज

दोभानसम्म गाडी गुडेपछि उत्तरी क्षेत्रमा दैनिक उपभोग्य सामग्रीको ढुवानी मूल्य घट्यो

गोरखाको धाचँ गाउँपालिका-५ माछाखोलामा निर्मित बेलिब्रिज उद्घाटन गरिँदै ।तस्विर साभार : सन्तोष गुरुङको फेसबुक

■ हरिराम उप्रेती (गोरखा)

धाचँ गाउँपालिका-५ माछाखोलामा बेलिब्रिज निर्माण भएको छ । वेनीघाट-आरुघाट लार्केभन्ज्याङ्ग सडकअन्तर्गत माछाखोलामा नेपाली सेनाले बनाएको बेलिब्रिजको प्रधानसेनापति प्रभुराम शर्मांले विहीवार उद्घाटन गरे । १२० फिट लम्वाइको बेलिब्रिज २ करोड रूपैयाँ लागतमा निर्माण सम्पन्न भएको नेपाली सेनाको सडक निर्माण कार्यदलका मेजर विनोद भट्टले बताए । ‘छिट्टै काम सकियो । विहीवारबाट गाडी चल्न पनि सुरु भएको छ,’ उनले भने । पुल उद्घाटनसँगै शर्मांले लार्के सडकको हवाई निरीक्षण समेत गरेका थिए । वेनीघाट-लार्के सडकखण्डअन्तर्गत हावाडाँडावाट टुचाक खोल सुरु गरेको सेनाले पाईसड क्षेत्रमा टुचाक खोल्ने

काम गरिरहेको छ । हालसम्म ३२ किमि टुचाक खुलेको उनले बताए । सडक टुचाक खुलेसँगै दोभानसम्म सवारी चल्न थालेका छन् । हावाडाँडावाट काम सुरु गरेको सेनाले चुमनुव्री गाउँपालिकाको पाईसिडसम्मको क्षेत्रमा टुचाक खोल्न खण्ड छुट्ट्याएर काम गरिरहेको छ । टुचाक खुलेको क्षेत्रमा सडक स्तरोन्नतिको काम भइरहेको छ । राष्ट्रिय गौरवको प्रार्थमिकतामा परेको सडकको धेरै जसो भागमा कडा चट्टान रहेकाले सेनाले विस्फोटक पदार्थको सहायता लिएको छ । सडक स्तरोन्नति भएसँगै दोभानसम्म मालवाहक सवारी गुड्न थालेका छन् । यस वर्ष चुमनुव्री गाउँपालिकाको सिर्दिवाससम्म गाडी गुडाउने लक्ष्यसाथ काम अघि बढेको नेपाली सेनाले जनाएको छ ।

यसअघि धाचँ गाउँपालिकाको केन्द्र माछाखोलासम्म मात्र टुक, बोलेरोलगायत यातायातका साधान चल्ने गरेका थिए । दोभानसम्म गाडी गुडैपछि उत्तरी क्षेत्रमा दैनिक उपभोग्य सामग्रीको ढुवानी मूल्य घटेको छ । माछाखोलामा पुल नहुँदा जाँखिमका साथ खोला तरेर सवारी आउजाउ गर्दै आएका छन् । लार्केभन्ज्याडसम्मको उक्त सडकको टुचाक खोर्लाएपछि, गुम्डा लापु, उहिया, काशिगाउँ, केरौँजा, सिर्दिवास, विही, प्रोक र सामागाउँवासी लाभान्वित हुनेछन् ।

वेनीघाटदेखि लार्केसम्मको एक सय ८६ किमिमध्ये ६२ किमि सडकको काम सडक विभागले गरेको हो । हावाडाँडादेखि लार्केसम्मको ९२ किमि सडकको टुचाक खोल्ने जिम्मा सेनाले पाएको छ । टुचाक खुल्ने सडक सर्भेको काम सकिएको छ । यहाँ २०७४ वैशाख ११ बाट सडकको काम सुरु भएको थियो ।

आर्थिक सुधार...

‘कृषि क्षेत्रलाई प्रार्थमिकतामा राखिएको छ । तर कृषिको अनुदान कसलाई गएको छ भनेर अनुमान हुन सकेको छैन,’ साहले भने, ‘राष्ट्रिय गौरवका आयोजना भनिएको छ । तर पर्याप्त बजेट छुट्ट्याउन सकिएको छैन । चाहिने जति बजेट नपाएकै कारण धेरै आयोजनाहरू समयमा निर्माण हुन सकेका छैनन् ।’ सांसद एकवाल मियाँले राष्ट्रिय सहमतिमार्फत अहिलेको विकासको मोडल नै परिवर्तन गर्नुपर्ने धारणा राखे । ‘सबै सांसद बसेर विकासका अवधारणा कस्ता छन् भनेर छलफल गरेको भए राम्रो हुन्थ्यो । तर अहिले यस्तो भएको देखिएन । विनाछलफल र योजना बजेटका नीति कार्यक्रम र सिद्धान्त प्रार्थमिकता आउनु भनेको विनाभन्दाइको घर बनाए जस्तै हो,’ उनले भने । सबै दलका सांसद बसेर दीर्घकालीन नीति बनाउनुपर्ने र त्यसैअनुसार अघि बढ्नुपर्ने मियाँको भनाइ छ ।

आआफ्नै तरिकाले योजना बनाउँदा कहाँ सुरु गर्ने र कहाँ अन्त्य गर्ने भन्ने नै थाहा नहुने उनको धारणा छ । भूमि सुधारसम्बन्धी विषय बजेटको सिद्धान्त र प्रार्थमिकतामा अटाउन नसक्नु दुर्भाग्यपूर्ण रहेको राष्ट्रिय जनमोर्चाकी उपाध्यक्ष तथा सांसद दुर्गा पौडेलले बताइन् । शिक्षा र स्वास्थ्य मौलिक अधिकार भएकाले त्यसमा नागरिकको पहुँच सुनिश्चित गर्नुपर्ने पनि उनको भनाइ छ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीका सांसद प्रेम सुवालले बजेटका सिद्धान्त तथा प्रार्थमिकता समाजवाद उन्मुख नरहेको, पुँजीपति वर्गको हित गरिएको, कृषि क्रान्ति र भूमिसुधारबारे उल्लेख नभएको, सार्वजनिक शिक्षा खस्कँदै आएको, आर्थिक परनिर्भरता बढेको जस्ता विषय संसदमा उठाए ।

अर्थमन्त्री नआएपछि ध्यानार्कर्षण विनियोजनक विधेयक, २०७९ का सिद्धान्त र प्रार्थमिकताबारे छलफल

भइरहँदा अर्थमन्त्री संसदमा अनुपस्थित भएपछि, नेकपा एमालेका प्रमुख सचेतक विशाल भट्टराईले संसदको ध्यानार्कर्षण गराएका छन् । अरू मन्त्रीहरूले पनि संसदमा उठेका विषयलाई गम्भीर भएर नलिएको उनको आरोप छ । ‘बजेटका सिद्धान्त र प्रार्थमिकतामाथि छलफल भइरहँदा अर्थमन्त्री आफैँ सदनमा उपस्थित छैनन् । अरू मन्त्रीले पनि टिपोट गरेको देखिएन,’ भट्टराईले भने । भट्टराईले यस विषयमा ध्यानार्कर्षण गराएपछि, सभामुख अग्निप्रसाद सापकोटाले सम्वन्धित मन्त्रीलाई संसदमा उपस्थित हुन र अरू मन्त्रीहरूलाई नोट तथा टिपोट गर्न निर्देशन दिए । कांग्रेस नेता रिजालले पनि अर्थमन्त्री संसदमा नआएको भन्दै आलोचना गरे । ‘बजेटबारे संसद् हुँदा अर्थमन्त्री संसदमा देखिनुहुन् । अर्थ मन्त्रालयका अधिकारी पनि यहाँ हुनुहुन्छजस्तो लाग्दैन । यो व्यवहार निश्चित रूपमा आलोच्य छ,’ रिजालले भने ।

निर्माण सुस्त...

‘सुरुङलाई बजेटमा राख्ने कुरा अहिले फेसनजस्तै बनेको छ । जहाँ पनि सुरुङका कुरा गरिन्छ । यो थोरै लागतमा गर्ने कुरा होइन,’ मन्त्रालयका एक उच्च अधिकारीले भने, ‘यसको लागत महँगो पर्छ । १ किलोमिटर सुरुङ खन्ने लागत ३/४ अर्ब पर्छ ।’ गौरवका रूपमा रहेका सडकहरू मध्यपहाडी, हुलाकी, मदन भण्डारी राजमार्ग निर्माणलाई पनि बजेटमा विशेष प्रार्थमिकतामा राखिएको छ । उत्तर-दक्षिणमा कोशी, कर्णाली र कालीगण्डकी करिडोर राष्ट्रिय गौरवकै आयोजना भएकाले तिनलाई पनि प्राथमिकतामा राखिएको मन्त्रालयले जनायो । यी सडक निर्माणको काम आगामी अवमा पनि सकिँदैन ।

विजय डिउिलरी प्रा. लि. को भूतसुधार सम्बन्धि सूचना

यस कम्पनीको Blue Diamond ब्राण्डको यस अघि प्रकाशित विज्ञापनमा Blue Diamond London Extra Dry मात्र हुनुपर्नेमा भूतबस Gin समेत उल्लेख हुन गएकोले भूत सुधारका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

नेपाल स्टक एक्सचेन्ज				
५ जेठ २०७९ को कारोबार				
कम्पनीको नाम	अघिल्लो दिनको मूल्य	अन्तिम मूल्य	कारोबार संख्या	फरक
राष्ट्रिय बीमा कम्पनी	१५६००	१५५३३	२२०	-६८
बोटलर्स नेपाल (तराई)	१४६९९.१	१४६१६	११०	-८३.१
राष्ट्रिय बीमा कम्पनी प्रो. से.	१३९९४.४	१३९०६.२	३३०	-८८.२
साव्ट ट्रेडिङ कर्पोरेसन	३८५५	३८१०	४९२	-४५
विशाल बजार कम्पनी	३८०३	३७४०	१२१	-६३
महिला लघुवित्त	३५२०	३४७६	२१८	-४४
हिमालयन डिस्टिलरी	३४४१	३४५२	८५०	११
जिवन विकास लघुवित्त	२९५०	२९३७	१४३८	-१३
सिटिजन इन्भेस्टमेन्ट ट्रस्ट	२७७०	२७२०	१९८४	-५०
नेस्को समृद्ध लघुवित्त	२४५६	२४२५	४००८	-३१
फरवार्ड माइक्रोफाइनान्स	२३८१	२३५२	७९५०	-२९
जाल्पा सामुदायिक लघुवित्त	२२७५	२२३०	७७९२	-४५
जनउत्थान सामुदायिक लघुवित्त	२०२०	१९८२	३९९	-३८
नेसनल माइक्रोफाइनान्स	१९८९	१९६५	९५०	-२४
स्वामिमान लघुवित्त	१५५०	१५८०	४१५	३०
सपोर्ट माइक्रोफाइनान्स	१५६२	१५७८	३४७	१६
लाइफ इन्स्योरेन्स को.	१५७३	१५५०	४४८१	-२३
सामुदायिक लघुवित्त	१४१३	१४३०	३३८८	१७
मिथौला लघुवित्त	१४२१	१४२२९	१०६	१.९
आशा लघुवित्त	१३४३	१३०५	५८८	-३८
ग्लोबल आईएमई लघुवित्त	१२९९	१२७८	९००	-२१
लक्ष्मी लघुवित्त	१३११	१२६५	५१०	-४६
मडुली सामुदायिक लघुवित्त	१३००	१२५०	१८८	-५०
उन्नती सहकार्य लघुवित्त	१२२२	१२१०	२९२	-१२
चन्द्रागिरी हिल्स	१२०५	१२०९	२५८३	४
कालिका लघुवित्त	१२००	११९७.९	७७२	-२.१
किसान लघुवित्त	१२१०	११९९.२	२०५	-१०.८
सबैको लघुवित्त	११८६	११८९	१८८	३
मागुपी लघुवित्त	११७०	११७०	३८२	०
साना किसान विकास बैंक	११३८	११२३	३२६६	-१५
मिर्मिरे माइक्रोफाइनान्स	११३९.५	१११४.१	१८३४	-२५.४
साधना लघुवित्त	११२५	१११३	५०३	-१२
स्वामलम्बन लघुवित्त	११२२	११०३	१०५०	-१९
गुरीस लघुवित्त	११२४	११०२.२	७२	-२१.८
निर्धन उत्थान लघुवित्त	१०८३	१०७७	२२११	-६
शिखर इन्स्योरेन्स	१०८०	१०७६	४४१९	-४
आइसीएफसी फाइनान्स डिबेन्चर २०८३	१०७१	१०७०.४	२०५	-०.६
डिग्रेस लघुवित्त	१०६२	१०५५	२१७१	-७
गणपति माइक्रोफाइनान्स	१०५३	१०४९	१४४	-४
छिमेक लघुवित्त	१०५०	१०४८.३	६०७९	-१.७
राष्ट्र उत्थान लघुवित्त	१०६०	१०४४	२००५	-१६
विजय लघुवित्त	१०३४.२	१०२५	३४५	-९.२
इन्क्वीनिटी लघुवित्त	१०४०	१०१९	४९८	-२१
नेपाल दूरसंचार कम्पनी	९९६	९९०	१२३६६	-६
नेरुद्ध लघुवित्त	९९५.५	९८९.९	२००	-५.६
मनकामना स्मार्ट लघुवित्त	१०७४.९	९८०	७८३	-३४.९
माउन्टेन इन्जी	९८५	९७९	२६८०	-६
समिट लघुवित्त	९७५	९७०	४२९	-५
एनआइसी एसिया लघुवित्त	९७३	९६३.१	१८६६	-९.९
सगरमाथा इन्स्योरेन्स	९७६	९६३.९	९०७	-१२.२
सुदीप्य बीपी लघुवित्त	१००१.३	९५०	१४०६१	-१५.३
नयाँ सारथी लघुवित्त	९२७	९३०	२०	३
मेरो माइक्रोफाइनान्स	९३०	९२०	१४७१	-१०
नेपाल रिइन्स्योरेन्स	९३१	९१४	२०३४०	-१७
आरम्भ चौतारी लघुवित्त	९३७	९१०	१३८	-२७
स्वरोजगार लघुवित्त	९०४.९	९०९.९	९८०	५
आरएण्डिसी लघुवित्त	९२२	९०९	२२४०	-१३
नविल बैंक	९१४	९०८	९३३३३	-६
समता घरेलु लघुवित्त	९०१	८९५	४७३	-६
नेपाल धाउड इन्स्योरेन्स	८८८	८८२.५	२११६१	-५.५
रूख जलविद्युत	८८३	८७०	२१०	-१३
संक्षिप्त डेलिक्टेन्ट बैंक डिबेन्चर २०७७	८६५	८६३	१००	-२
शिम्फु सिमेन्ट	८८१	८५८	३११४६	-२६
सिमिल लघुवित्त	८३२	८३०	६६१	-२
एनएमपी माइक्रोफाइनान्स	८२२.१	८१६	६३६	-६.१
नेको इन्स्योरेन्स	८३४	८१०	१४३६९	-२४
ग्रापिन विकास लघुवित्त	८०८	८०९	४०७७	१
गुनाइटि इन्डि मादी हाइड्रो	८३३	८०७.९	१६६०	-२८.१
एनआइसी एसिया बैंक	७८६	७८१	२९६७२	-५
इमर्जिङ नेपाल लि.	७७९	७६२	२१५५	-१७
सिडिबी हाइड्रो	७६५	७५०	५००२	-१५
प्रिमियर इन्स्योरेन्स	७००	६९१.५	६४८१	-८.९
फस्ट माइक्रोफाइनान्स	७००	६८१.५	४८१०	-१८.१
नेशनल लाइफ इन्स्योरेन्स	६८४	६७०.१	६४२९	-१३.९
सिद्धार्थ इन्स्योरेन्स	६८५.५	६६१	३३६५	-२४.५
एनएलजी इन्स्योरेन्स	६६१	६६३	१७७७	१८
रावी विद्युत	६५२	६३५	२८६५२	-१७
एसियन लाइफ इन्स्योरेन्स	६५१	६३०	२३६६९	-२१
खदी ग्रुप पावर	६३०	६१५	२८२२५	-१५
नेपाल इन्स्योरेन्स	६३०	६०२.१	१०४६०	-२७.९
आरएसडिसी लघुवित्त	६०३	५९४	११४२	-९
प्रभु इन्स्योरेन्स	५८५	५७४	३९५२	-११
अजोड इन्स्योरेन्स	५८२	५६३	५५५३	-१९
एनआरएन इन्फ्रास्ट्रक्चर	५५६	५४९	१२३६०	-७
साधन उर्जा	५३४.१	५२०.१	१२०७९	-१४
लुम्बिनी जनरल इन्स्योरेन्स	५६५	५२५	१५८८१	-४०
मैयुङ खोला जलविद्युत	५१०	५२५	५२०६	१५
जनरल इन्स्योरेन्स	४८३	५१९	२३१११	३६
एनआइसी एसिया लघुवित्त प्रो. से.	५१४.९	५०७.७	१००४००	-१०.२
एम्परेट बैंक	४९५	४९४	४९८८	-१
सूर्य लाइफ इन्स्योरेन्स	५१५	४९४	५५७७९	-२१
अपर तामाकोशी	५०३	४९३.९	४२७८३	-९.१
ओरेन्टीयल होटेल्स	४९९	४९०		

बिरामीलाई हेलिकोप्टरकै भर स्थानीय सरकारमा...

स्थानीय स्वास्थ्य संस्थामा पर्याप्त स्रोतसाधन नहुँदा हेलिकोप्टरमा बिरामी ओसारुपर्ने बाध्यतामा खोटाडवासी

■ **डम्बरसि राई** (खोटाड)

मनिकला राईको मन ठेगानामा नभएको आठ महिना भइसक्यो । नजिकमा अस्पताल भएको भए, पैसा खर्चेर हेलिकोप्टरमा उपचार गर्न लैजान सकेको भए श्रीमान् बाँचेर भन्ने कुराले उनको अनुहार भर्ने मिल्नो देखिन्छ । दिल्कल रूपाकोट मझुवागढी नगरपालिका-१२ जालपाका शिरमणि उच्च रक्तचापका बिरामी थिए । एक दिन उनी घरमै बेहोस भए । मनिकलाले १० किला मिटरको दूरीमा रहेको जिल्ला अस्पताल लैजान योजना बनाएकी थिइन् । तर जिल्ला अस्पतालसम्म गाने सडक पहिरोका कारण अवरुद्ध थियो । हेली चार्टर गर्ने पैसा भेटिएको भए भरो श्रीमानको ज्यान जडिन थियो, वकौको फेरले आँसु पुख्र्रै मनिकलाले भनिन्, 'अब यत्रो छोरा-छोरीलाई कसरी कर्म दिन् ।' उनका पाँच छोरा दुई छोरी छन् ।

यो त गतिलो सडक सञ्जाल र स्वास्थ्य सेवा अभावमा खोटाडवासीले कसरी ज्यान गुमाउन बाध्य छन् भन्ने प्रतिनिधि घटना मात्रै हो । हेलिकोप्टर भाडामा लिएर बिरामी ओसारन नसकेर निपन्न परिवारले भोग्नुपर्ने यस्तो निर्यात खोटाडवासीका निमित्त सधैँ दोहोरिरहने घटना बनेको छ । खोटाड घर भएका प्रतिनिधिसभा सदस्य तथा एमाले प्रमुख सचेतक विशाल भट्टराई पैसा नहुनेलाई खोटाडमा जिउन मुस्किल भएको बताउँछन् । हेलिकोप्टर चार्टर गरेर विराटनगर, धरानदेखि काठमाडौँसम्म बिरामी ओसारन कम्तीमा पनि एक लाख ८० हजारदेखि ३ लाख ६० हजार रूपैयाँसम्म खर्च हुन्छ । हेलिकोप्टर चार्टर गर्दै लाखौँ खर्च गर्नुपरेकाले बिरामी र आफन्त ऋणको भारी बोक्न बाध्य छन्, उनले भने ।

ऐसेलुखर्क गाउँपालिका-१ राखा बाइदेवका संग्राम राईका तीन वर्षीय छोरा सक्सेस राई गत चैत २९ गते लडेर गम्भीर घाइते भए । संग्रामले छोरालाई बचाउन एक लाख ८० हजार रूपैयाँ तिरेर हेलिकोप्टर चार्टर गरेर काठमाडौँ पुर्‍याए । मंसिरमा राखा बाइदेवकै २५ वर्षीय पवन थापा पिडबाट लडेर सक्त घाइते भए ।

'सुन्दरी प्रतियोगिताका...

पीडितले चर्चा गरेका फोटोग्राफर आफू नै भएको श्रीधर पौडेलले नै सार्वजनिक गरेका छन् । पौडेलले मोडलिङ एजेन्सीले बोलाएकाले व्यावसायिक रूपमा फोटो खिचेको र त्यसबाटको पारिश्रमिक लिएको बताएका छन् । तर, पछि पीडित र उनका साथी आयोजककै कार्यालयमा पुगेको दिन होहल्ला भएपछि कार्यालयकै मान्छेले बोलाएकाले आफू पनि पुगेको उनको भनाइ छ । 'पाण्डेले यौन शोषण गर्‍यो भनेर बहिनीले भनेपछि, मलाई पनि त्यो मान्छेसँग रिस् उठेको थियो । उनीहरूले आक्रोश पनि पोखे तर त्यो बेला के गर्ने त भन्दा यो इमेन्ट आन्दार नगर्न भनेर चेतावनी दिएपछि पाण्डेले पनि राईर्न भन्यो,' उनले कान्तिपुरसित भने, 'पुलिसकोमा जाऊँ भनेको भए त्यतिबेला पनि गडब्यो तर ती बहिनी पीडित भएकाले अहिले पनि कानुनी उपचारमा जान चाहि सहयोग गर्न म तयार छु ।'

घटना हुँदा उनी १६ वर्षकी थिइन् । कानुनी उपचारमा जान चाहे पनि सुन्दरी प्रतियोगिताका कोरियोग्राफरले साथ नदिएकोमा उनले आक्रोश पोखेकी थिइन् । यो प्रतियोगिताको कोरियोग्राफी पूर्वमिस नेपाल मालिन्का सुब्बाले गरेकी थिइन् । 'मलाई यौन शोषण गर्नेको कार्यालयमै गाएको दिन मैले कोरियोग्राफरलाई फोन गरेकी थिएँ तर मलाई किन भन्छुस् भन्दै उन्दै हप्काएर फोन राखिदिइन्' उनको भनाइ छ । पीडितको भिडियो सार्वजनिक भएपछि मालिन्काले सामाजिक सञ्जालमार्फत माफी

उनका परिवार पनि एक लाख ८० हजार खर्चेर हेलिकोप्टर चार्टर गरी उपचारका निमित्त काठमाडौँ पुगे । गत पुस १७ मा आँखामा गम्भीर चोट लागेपछि त्यहीँका धनकाजी राई हेलिकोप्टरमै काठमाडौँ पुगे । तर समयमै उपचार हुन नसक्दा आँखा नै गुमाउनुपर्‍यो । हेलिकोप्टर चार्टर गर्नेहरू सबै पैसा भएकै परिवार हुन्छन् भन्ने छैन । कैयौँ स्थानिय त ऋण काटेर हेलिकोप्टर चार्टर गर्न बाध्य छन् ।

बिरामी परेका बेला मात्रै होइन, प्रसूति सेवाका निमित्त पनि जिल्लावासी हेलिकोप्टरकै भर पर्न बाध्य छन् । धन राष्ट्रपति महिला उत्थान कार्यक्रमअन्तर्गत 'दुर्गम क्षेत्रका ज्यान जोखिममा परेका गर्भवती तथा सुत्केरी महिलाहरूका लागि हवाई उद्धार' कार्यक्रम भएकाले धेरैले यही सेवा निशुल्क प्रयोग गर्न पाएका छन् । तर यस्तो सेवा पनि सधैँ भर्नाबित्तिकै मिल्छ भन्ने हुदैन ।

ऐसेलुखर्क गाउँपालिका-३ की २९ वर्षीया विमला थापा राईलाई १० वैशाखमा पर्नु आपत्त पर्‍यो । प्रसूति व्यथाले चेपेपछि उनी नजिकैको ऐसेलुखर्क स्वास्थ्य केन्द्रमा भर्ना भएकी थिइन् । जुम्ल्याह सन्तान जन्माउने तयारीमा रहेकी उनले पहिलो सन्तान केन्द्रमै जन्माए पनि दोस्रो जन्माउने बेलामा स्वास्थ्य जटिलता थपियो । केन्द्रले सुविधासम्पन्न अस्पताल लैजान रेफर गर्दा साँझ ढल्किसकेको थियो । रातभरि प्रसूति व्यथाले शिथिल भएकी उनलाई भोलिपल्ट मात्रै निशुल्क सरकारी हेलिकोप्टर सेवाबाट काठमाडौँको थापाथलीस्थित प्रसूतिगृह लगियो ।

दिल्कल रूपाकोट मझुवागढी-६ नेपांकी ३० वर्षीया शकुन्तला राईले पनि १५ वैशाखमा सदरमुकामको दिक्तेल अस्पतालमा सन्तान जन्माइन् । लाग्ने उनको स्वास्थ्यमा जटिलता देखियो । उनलाई पनि सरकारी हवाई उद्धार कार्यक्रमअन्तर्गत विराटनगरको कोसी अस्पताल नखुलेकाले घटनाबारे थाहा नभएको बताइन् । 'इन्स्टाग्रामको भिडियोहरू त हेरे तर को मान्छे हो, त्यो बहिनीको पहिचान खुल्दैन, पहिचान नभईकन त कसरी थाहा पाउने र ?' उनले भनिन् । साथै उनले यस्ता घटनामा छानबिन अगाडि बढाउन आयोगमा उजुरी हाल्नुपर्ने र त्यस्तो उजुरी आएमा प्रहरीको 'साइबर ब्यूरो' मा पठाउने बताइन् ।

मुलुकी ऐनमा बलात्कारविरुद्ध उजुरी गर्न एकवर्षे हदम्याद तोकिएको छ । 'प्रचलित कानुनले बन्धक बनाएर बलात्कार गरे पनि, बन्धकमुक्त भएको एक वर्षभित्रमा कानुनी उपचारमा पुर्‍याउनुपर्छ' अधिकृत सुष्मा गौतम भन्छिन् । तर, अदालतले निर्धाररूप पनि स्थापित गर्नु पर्ने अभ्यास भएकोले यो विषयलाई प्रहरी र सरकारी वकिल कार्यालयले सरकारवादी मुद्दाका रूपमा अधि बढाउनुपर्ने कानुन व्यवसायीहरूको सुझाव छ ।

दुर्गम गाउँबाट बिरामी बोकेर सदरमुकाम दिक्तेलस्थित जिल्ला अस्पतालमा बिरामी ल्याइँदै । तस्विर : डम्बरसि/ कान्तिपुर

हेलिकोप्टरबाट उद्धार गर्नुपरेको सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी विक्कल श्रेष्ठले बताए । गत आर्थिक वर्षमा यसै गरी देशभरबाट एक सय तीन सुत्केरीको उद्धार गरिएको थियो । जसमध्ये सात जना त खोटाडकै थिए । जिल्ला अस्पतालका निमित्त प्रमुख चिकित्सक मनीष पौडेल स्थानीय स्वास्थ्य संस्थाहरूमा पर्याप्त स्रोत र साधन नहुँदा हेलिकोप्टरमा बिरामी ओसारुपर्ने बाध्यता रहेको बताउँछन् ।

कोभिड संक्रमण उत्कर्षमा पुगेका बेला धेरै खोटाडवासीले समयमै उपचार नपाएर ज्यान गुमाए । यसरी ज्यान गुमाउनेमध्ये केही भने चर्को शुल्क खर्चेर हेलिकोप्टरमा ओसारिएका बिरामी पनि थिए । दिल्कल रूपाकोट मझुवागढी नगरपालिका-३ बाइमाडका इमानसि राई, दिपुड चुडचुम्मा गाउँपालिका-२ डाडाँगाउँ बोफेलुका

छिरिङ तामाङ, ऐंसेलुखर्क गाउँपालिका-३ की दयादेवी राजभण्डारी र ध्यकुमारी श्रेष्ठले हेलिकोप्टर चार्टर गरे पनि ज्यान जोगाउन सकेनन् । यसमध्ये ध्यकुमारी श्रेष्ठलाई उपचारमा लैजान दुई लाख ऋण परेको आफन्तले जनाएका छन् । उनीहरूमध्ये इमानसि राई, ध्यकुमारी श्रेष्ठ र छिरिङ तामाङ टिचिङ हाँस्पिटलमा र दयादेवी राजभण्डारी नेपाल मेडिकल कलेजमा मृत्यु भएको हो । कोभिडले जिल्लामा १५ जनाले ज्यान गुमाएका छन् ।

०५८ सालपछि जिल्लावासीले हेलिकोप्टरमा बिरामी ओसारन थालेको इतिहास सुनाउँछन्, ज्येष्ठ नागरिक सध खोटाडका अध्यक्ष दुर्गा धिमिरे । उनले दुई दशकभन्दा लामो समय बितिसकदा पनि जिल्लाको स्वास्थ्य सेवामा उल्लेख्य सुधार नभएको बताए । 'पहिलेपहिले त मान्छेको

ज्यान त्यत्तिकै जान्थ्यो । अहिले भने पैसा हुनेले बचाउँछन्, नहुनेको अवस्था उस्तै छ,' उनले भने । चालु आर्थिक वर्षमा मात्रै जिल्ला अस्पतालबाट ६ सय २६ जनालाई रेफर गरिएको छ । यसमध्ये बहिरंग सेवाबाट तीन सय ५८, अन्तरंग सेवाबाट ८९ र आकस्मिक सेवाबाट एक सय ७९ जना रेफर भएको अस्पतालले जनाएको छ ।

सरकारले जिल्ला स्वास्थ्य कार्यलयमा वार्षिक दुई करोड हाराहारीमा बजेट खर्चिन्छ । यति नै बराबरको रकम स्थानीयले उपचारका निमित्त हेलिकोप्टर चार्टर गर्दा खर्चिरहेको देखिन्छ । विभिन्न अग्रलगाइसका हेलिकोप्टरको सम्पर्क व्यक्तिको रूपमा काम गरिरहेका वसन्त श्रेष्ठका अनुसार खोटाडमा मात्रै वार्षिक सयवटा हेलिकोप्टर चार्टर हुने गरेको छ । यसमध्ये १० वटाजति नेता, हाइड्रोपावरलगायतका अन्य पैसावालाले चार्टर गर्न गरेका छन् । उनकै भनाइलाई आधार मान्दा पनि खोटाडवासीले उपचारका नाममा हेलिकोप्टर चार्टर गरेरै वार्षिक दुई करोडभन्दा धेरै खर्चिन्छन् ।

स्वास्थ्य संस्था भरपर्दो भइदिएको भए सर्वसाधारणको ज्यान मात्र होइन, आर्थिक अवस्थासमेत जोगिने नेपाल चैम्बर्स अफ कमर्स खोटाडका अध्यक्ष खुसनारायण सैजूको भनाइ छ । यसप्रति स्थानीय तहसमेत गम्भीर नभएको उनले आरोप लगाए । 'स्वास्थ्य संस्था भरपर्दो भइदिएको भए सर्वसाधारणको ज्यान मात्र होइन आर्थिक अवस्था पनि सुधियो,' सैजूले भने, 'स्थानीय सरकार उदासीन भएकाले पनि यो समस्या नहटेको हो ।'

Vacancy for Secondary Level Mathematics Teacher

Khumjung Secondary School located in Khumbu Pasang Lhamu Rural Municipality-4, Khumjung, Solukhumbu is seeking a qualified **Secondary Level Mathematics' Teacher**.

Qualification and Experience Required: Bachelor or Master degree in Mathematics or Pure Science (Physics group) with at least 2 years of teaching experience at secondary level. Excellent communication skills and ability to teach in English medium. Computer skill is preferable.

Salary/Benefit: Secondary level teacher's salary as per government's scale, remote area allowance and free accommodation

Deadline for application: 31st May 2022. Please submit copies of academic certificates, citizenship and latest CV with a cover letter to schoolkhumjung@gmail.com. Contact for details: 9852850006.

+CIFRC

Country Office Nepal, Red Cross Marg, Tahachal, Kathmandu. Phone 5385843, 5386100

CALL FOR EXPRESSION OF INTEREST (EOI)

Consultancy Service for copy-editing a study report & producing a synopsis of two different study report

The International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies (IFRC) is the world's largest humanitarian organization providing assistance without discrimination as to nationality, race, religious belief, class or political opinion. The IFRC's role is to support the Nepal Red Cross Society (NRCS) in delivering humanitarian services. More information on the organization and its activities, can be obtained from www.ifrc.org

IFRC/Danish Red Cross Nepal is looking for consultancy services (individuals or agencies) for copy-editing study report and producing synopsis of two different study reports under the project of Forecast based Action and Shock Responsive Social Protection in Nepal by providing copy editing service - reader friendly language, correct usage of grammar, spellings, punctuations etc..

The detailed Terms of Reference (ToR) can be accessed at:

<http://www.jobsnepal.com/employer/international-federation-of-red-cross-and-red-crescent-societies-ifrc/8923>

Interested applicant should submit their expression of interest to Ms Aliza Baidya at aliza.baidya@ifrc.org, latest by 30th May 2022.

The IFRC/Danish Red Cross reserves the right to accept or reject any or all the offers without assigning any reason whatsoever and is not bound to accept the lowest bid.

Sale of Motorcycles

The International Education Division of RTI International is currently implementing the USAID-funded Nepal Early Grade Reading Program II (EGRP II). EGRP II will sell to the highest bidder the following motorcycles on "AS IS WHERE IS" condition through public bidding.

S.N	Registration No.	Description	Bid Security	Remarks
1	61-0-195	Hero Motorcycle Mod. Achiever DSSCCR 150CC	3,000/-	duty not paid
2	61-0-270	Hero Motorcycle Mod. Achiever DSSCCR 150CC	3,000/-	duty not paid
3	61-0-189	Hero Motorcycle Mod. Achiever DSSCCR 150CC	3,000/-	duty not paid
4	61-0-193	Hero Motorcycle Mod. Achiever DSSCCR 150CC	3,000/-	duty not paid
5	61-0-486	Bajaj Discover 150S - Disc Blue DKL Light Blue-Blue Decal	3,000/-	duty not paid
6	61-0-188	Hero Motorcycle Mod. Achiever DSSCCR 150CC	3,000/-	duty not paid
7	61-0-272	Hero Motorcycle Mod. Achiever DSSCCR 150CC	3,000/-	duty not paid
8	61-0-269	Hero Motorcycle Mod. Achiever DSSCCR 150CC	3,000/-	duty not paid
9	61-0-276	Hero Motorcycle Mod. Achiever DSSCCR 150CC	3,000/-	duty not paid
10	61-0-157	Hero Super Splendor	3,000/-	duty not paid

The interested office/individuals must submit their sealed bid address to "The Chief of Party, RTI/Early Grade Reading Program II, Uttardhoka, Lazimpat, House No: 46/64, Kathmandu, Nepal" not later than 11:00 AM NST, Wednesday, May 25, 2022. The interested bidder may bid for one or more items separately.

The bid security as mentioned above must be deposited with each bid. The bid security of the unsuccessful bidders will be returned by no later than May 30, 2022. The bid security of the successful bidder will be forfeited if the purchase price is not paid in full within the specified date.

The above listed motorcycles were imported to Nepal duty free. However, the successful bidder(s) will not be responsible for paying customs duty and other taxes to convert the motorcycles to "duty paid" status. Instead, RTI will pay the customs duty and other taxes liable to the Government of Nepal for the listed motorcycles after receiving consent (approval) letters from the Consular Office / Department of Customs. The successful bidder will require to travel to the Custom Department in Kathmandu and Transport Management Office in Hetauda for the transfer process. The process for vehicle ownership transfer will be completed as per the rules of the Government of Nepal.

The motorcycles will be available for inspection at the RTI - USAID Early Grade Reading Program II office in Uttar Dhoka, Lazimpat on May 20/23/24, 2022 between 1:00 pm to 3:00 pm. The RTI International office reserves the right to accept or reject any or all bids without mentioning any reason whatsoever.

USAID's Early Grade Reading Program II
PO Box 14417, No. 46/64 Tej Bhawan
Uttar Dhoka, Lazimpat
Kathmandu, Nepal
Tel: 9864667700

अन्य दल र स्वतन्त्र गरी ९ जना महिला उपप्रमुख निर्वाचित भएका छन् । पछिल्लो परिणामअनुसार कांग्रेसले २६५ (४४ प्रतिशत), एमालेले १७१ (२८ प्रतिशत) र माओवादीले १०७ (१७ प्रतिशत) पालिका प्रमुख जितेका छन् । जसपाले १७, एकीकृत समाजवादीले १४ र लोसपाले ७ पालिका प्रमुख जितेका छन् । अन्य दल र स्वतन्त्रले २३ पालिकामा जित निकालेका छन् । गणना भइरहेका पालिकामा कांग्रेसले ६०, एमालेले २६, माओवादीले १३, जसपाले १८, एकीकृत समाजवादीले ५ र लोसपाले ४ पालिकामा अग्रता लिइरहेका छन् ।

आयोगका अनुसार अब अछामको साकेवगर-१२ राष्ट्रिय माध्यमिक विद्यालय मतदान केन्द्रमा स्थगित भएको निर्वाचन शुक्रबार हुँदै छ । बाजुराको बुढीगंगा र उदयपुरको त्रियुगा नगरपालिकामा पुनः निर्वाचनको उजुरी परेपछि आयोगले निर्णय लिन सकेको छैन । निर्वाचन भएकामध्ये बिहीबार रातिसम्म ६०१ पालिकाको अन्तिम नतिजा सार्वजनिक भइसकेको छ । 'स्थानीय तहमा जनप्रतिनिधि रिक्त नहोस् भनेर सरकारले कार्यकाल सकिनुअघि नै निर्वाचन घोषणा गरेको थियो ।

आयोगले निर्वाचन गरेर नतिजा समेत सार्वजनिक गरिसक्यो,' प्रमुख निर्वाचन आयुक्त दिनेश थपलियाले भने, 'कार्यकालको गणना शुक्रबारदेखि लागू हुने गरी सात दिनभित्र सपथ ग्रहण गराइसक्न मुख्य निर्वाचन अधिकृतलाई अनुरोध गरिसकेका छौँ ।'

बिहीबार मध्यरातसम्मको मत परिणामअनुसार कांग्रेस २६५, एमाले १७१, माओवादी १०७, जनता समाजवादी १७, एकीकृत समाजवादी १४, लोसपा ४ तथा राप्रपा र स्वतन्त्रले २३ पालिकामा विजय हासिल गरेको आयोगले जनाएको छ ।

जेठ ५ लाई स्थानीय तहका जनप्रतिनिधिको पदमा बहाल रहने अन्तिम मिति मानेर वैशाख ३० मै निर्वाचन गरिएको थपलियाले बताए । वैशाख ३० यता निर्वाचन भएको पालिकामा पनि चार दिनभित्र मत गणना सम्पन्न गर्ने आयोगले निर्देशन दिएको छ । निर्वाचित जनप्रतिनिधिमध्ये गाउँपालिका अध्यक्ष, नगर प्रमुखले कार्यभार सम्हाल्नुअगावै निर्वाचित भएको सात दिनभित्र जिल्ला न्यायाधीशवाट पद तथा गोपनियताको शपथ लिनुपर्ने हुन्छ । अध्यक्ष वा प्रमुखले शपथ

लिएको सात दिनभित्र गाउँपालिकाको उपाध्यक्ष, नगरपालिकाको उपप्रमुख, वडाअध्यक्ष, गाउँ तथा नगरसभाका सदस्यले सपथ लिनुपर्ने कानुनी व्यवस्था छ । आयोगले मुख्य निर्वाचन अधिकृतको कार्यालयलाई परिपत्र गर्दै कानुनअनुसार पद तथा गोपनीयताको शपथ गराउन आग्रह गरेको छ ।

मतपरिणाम सार्वजनिक भएको १५ दिनभित्र नगरपालिकाको निर्वाचन गरिसक्नुपर्ने हुन्छ । संविधानको धार २१५ उपधारा (४) मा गाउँसभा निर्वाचनको अन्तिम परिणाम प्राप्त भएको मितिले १५ दिनभित्र गाउँसभाका सदस्यले आफूमध्येबाट निर्वाचित चार महिला सदस्य र दलित वा अल्पसंख्यक समुदायबाट दुई जना गाउँ सभाले निर्वाचित गर्नुपर्ने हुन्छ ।

त्यस्तै, नगरपालिकामा पाँच जना महिला सदस्य र दलित वा अल्पसंख्यक समुदायबाट तीन जना सदस्यको निर्वाचन गर्नुपर्ने हुन्छ । 'सात दिनभित्र सपथ गराई गाउँ सभाको निर्वाचन गर्न सबैलाई अनुरोध गरिसक्यौँ,' थपलियाले भने । निर्वाचनबाट विजेता भइसकेकाले पनि साइत कुरेर बसेकै कारण सोमबार मात्रै कार्यभार सम्हाल्ने जानकारी आयोगलाई गराएका छन् ।

VACANCY ANNOUNCEMENT

Capital College and Research Center (CCRC), one of the leading educational institution of its kind in the country, invites applications for faculty members (+2 Level) in the following positions.

Position	Subject	Required No.	Qualification	Experience
Senior Lecturers	Physics	4	Masters' Degree with Minimum 1st Division in Related Subject	For Senior Lecturers, Minimum 10 years Teaching Experience
	Chemistry	3		
	Mathematics	3		
Lecturers for Full Time (Morning/Day)	Zoology	1	For Lecturers, Minimum 2 years Teaching Experience	
	Botany	1		
	Computer	2		
	English	2		

Salary Stats from Rs. 48,000 per month

Deadline for Applications: 15 Jestha 2079 (29 May 2022)

Interested candidates are required to submit a cover letter, curriculum vitae, recent passport size photograph, copies of supporting documents, and copy of Master's transcript to the College reception or by e-mail:- vacancy@ccrc.edu.np.

Only shortlisted candidates will be called for further selection process.

CAPITAL COLLEGE AND RESEARCH CENTER

GPO Box 9737, Koteshwor, Kathmandu
Tel: 5100423, 5100456, E-mail: info@ccrc.edu.np

CCRC... The College for Learning with Positive Approach

Re-Invitation of EOI for Interior Design Consultancy Services

(Date of Publication: 2079-02-06)

- Muktinath Bikas Bank Ltd. (Bank)**, is constructing its Central Office Building in Lazimpat and intends to prepare separate lists of competent local consulting firm for the Preparation of Interior Planning, Conceptual Designs, Preparation of Detail Interior Design, Animation, Cost Estimation, Tender Document and Supervision of the same. This invitation of expression of interest (EOI) is made to invite applications from interested and eligible National Consulting firms registered in Nepal under GON rules and regulation.
- The EOI document could be obtained free of cost during office hours within 7th days of publication of this notice from General Service Department of the bank. The instructions to applicants, prescribed formats, evaluation criteria, and detail information as well as the indicative Terms of Reference for the job will be provided along with EOI documents.
- Duly completed EOI documents in hard copy should be submitted to the address mentioned below clearly mentioning "EOI for interior design" in sealed envelopes before 5:00 pm, 26th May 2022. **The CEO, Muktinath Bikas Bank Ltd. Kamaladi, Kathmandu, Nepal.**
- If the deadline specified herein falls on a government holiday, then deadline shall be extended automatically to the next working day at the same hour. Duly completed EOI documents received after the due date & time, shall be considered late, summarily rejected and returned un-opened.
- The completed EOI documents received by the due date and within the specified time shall be opened at 3:00 PM on very next working day of EOI deadline. The EOI shall be open in the presence of the applicants or their authorized representative who-so-ever wish to attend. Absence of the applicant or their authorized representatives, however, shall not obstruct or prevent the opening of the EOI in any way.
- The EOI documents received from the applicants will be evaluated on the basis of the approved eligibility and evaluation criteria. The evaluation of EOI application will be done in cumulative basis. Only three to six top ranked consulting firm obtaining specified marks in EOI evaluation process will be shortlisted as qualified firms.
- Request for Proposal (RFP) for each job will be issued to qualified short listed firms for respective Job for the submission of Technical and Financial Proposal. The Quality and Cost Based Selection (QCBS) procedure will be used for final selection of the consulting firm.
- Bank reserves the right to accept or reject any or all EOI applications with or without giving any reason whatsoever.
- Further information on this EOI can be obtained from General Service Department, Central Office, Muktinath Bikas Bank Limited, Kamaladi, Kathmandu during office hours in all working days prior to the deadline of submission of EOI.

मुक्तिनाथ विकास बैंक लि.
MUKTINATH BIKAS BANK LTD.

Central Office: Kathmandu Plaza, Kamaladi, Kathmandu
Toll Free No.: 16600149999, E-mail: info@muktinathbank.com.np,
Web: www.muktinathbank.com.np

Member of Global Alliance for Banking on Values

Winner of EUROPEAN MICRO-FINANCE AWARD 2020

जनता बैंकमा होइन, बैंक जनतामा जानु पर्दछ

उचाइको उन्माद

■ **राजु घिसिङ** (जोमसोम)

त्रिभुवन आर्मी क्लबका हिमाल टमाटा र वसन्त थारुले १३ औं दीक्षण एसियाली खेलकुद (साग) मा स्वर्ण पदक जितेका थिए। यी दुवै ट्याथलन खेलाडी हुन्। ३० महिनाअघि स्वदेशमै भएको सागमा हिमालले डुवाथलनको स्वर्ण चुमेका थिए। वसन्तले मिक्स रिलेमा स्वर्ण र स्पिन्टमा कांस्य जितेका थिए।

तराईमा हुर्किएका यी दुवै खेलाडी अहिले हिमाली जिल्ला मुस्ताङको जोमसोममा डाँडापाखामा दौडिरहेका छन्, हार्नेस र डोरीको सहयोगमा रक क्लाइम्बिङ गरिरहेका छन्, माउन्टेन बाइकमा उकालीओरालीमा हुड्किरहेका छन्।

पोखराको ट्याकमा १३ औं सागमा पदक जितेका उनीहरू हिमाली जिल्लाको चिसो वतासको फेदमै किन त्यसो गरिरहेका छन्? 'फेरि पनि एक अर्को रेस (प्रतियोगिता) मा सफलता पाउनका लागि,' दुवैले जवाफ दिए। मेहेन्द्रनगरका २९ वर्षीय हिमाल समुद्री सतहदेखि करिब २३० मिटरको उचाइमै हुर्किएका हुन्। ३३ वर्ष वसन्त पनि तराईकै अर्को जिल्ला बर्दियास्थित गेरुवा गाउँपालिका ४ का स्थानीय हुन्।

जोमसोममा एक महिनायता मिहितन गरिरहेका यी दुईले एउटै लक्ष्य राखेका छन्, प्रधानसेनापति अन्तर्राष्ट्रिय हाइअल्टिच्युड ट्राइ-एड्भेन्चर प्रतियोगितामा आफ्नो टिमलाई स्वर्ण दिलाउने। नेपाली सेनाले यसअघि २०७४ र २०७६ सालमा पनि आयोजना गरेको यो प्रतियोगिता पहिलोपल्ट अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा सञ्चालन गर्न लागेको हो। समुद्री सतहबाट २,७८० देखि ३,२०० मिटरको उचाइसम्म शनिवार हुने यो प्रतियोगितामा बेलायत, भारत, बंगलादेशका सेना तथा नेपाली-अमेरिकी सलान टिम पनि सहभागी हुँदै छन्। त्यसैले पनि हिमाल र वसन्तसहित नेपाली खेलाडीहरू हाइअल्टिच्युडमा जोसिएका छन्।

पाँचौँ राष्ट्रिय खेलकुद २०६५ मा दशरथ रंशाशालाको ट्याकमा ५ हजार मिटरमा दौडिएपछि सेनामा भर्ती भएका हिमालले भने, 'गेम खेल्छु भनेरै आर्मीमा भर्ना भएको थिएँ। आर्मी बनेपछि साइक्लिङमा लागेँ। डाँडाकाँडातिरै रमाइलो लान थाल्यो। देशको भौगोलिक अवस्था पनि यस्तै छ। यसरी नै ट्रेल रनिङतिर लागियो। अहिले यही रमाइलो र राम्रो लाग्छ।' उनले डुवाथलनमा १२ औं सागमा पनि रजत जितेका थिए।

'म त तराईको मान्छे हो, सुरुमा पहाडतिर गाह्ने भयो, पछि विस्तारै अभ्यस्त हुँदै गएँ। उकालो ओरालो कुद्नसक्ने, हिँड्नसक्ने भइयो,' वसन्तले भने, 'मुख्य कुरा तालिम हो। आर्मीकै तालिमले यहाँसम्म आइपुगे। यस्तै खालको कसकन्ट्री दौड र साइक्लिङ रमाइलो लाग्छ।' हाइअल्टिच्युड ट्राइ-एड्भेन्चर २०७६ मा हिमाल र वसन्तले १ घन्टा १९ मिनेटमा दूरी पार गर्दै आर्मीलाई स्वर्ण दिलाएका थिए। यसपालि यी दुईले आर्मीकै टिममा फरक सहकर्मी पाएका छन्। हिमाल र मानवहादुर थापा 'ए' टिममा छन् भने वसन्त र नवराज न्यौपानेले 'बी' टिममा रहेर प्रतिस्पर्धा गर्दैछन्। यो रेसमा रक क्लाइम्बिङ (१ सय मिटर), ट्रेल रनिङ (४.७५ किमि) (साइक्लिङ (१५.३५ किमि) गरी २०.२ किमि दूरी पार गर्नुपर्छ।

लन्डन र ढाकादेखिको यात्रा

हिमाल र वसन्त नेपाली सेनामा भर्ती भएपछि डाँडापाखा छिचोलेका स्वदेशी भए। समुद्री सतहबाट चार मिटरमात्रै माथि रहेको ढाकाबाट इक्रमुल इस्लाम र हेलाव मिया पनि जोमसोम आएका छन्। यी दुवै बंगलादेशी सेनामा आबद्ध छन्। समुद्री सतहबाट ११ सय मिटरको उचाईस्थित लन्डनमा हुर्किएकी हाना कारस ब्रिटिस गोर्खाको नेतृत्व गर्दै आइपुगेकी छन्। यो उनको दोस्रो जोमसोम यात्रा हो। पहिलोपल्ट घुम्न आएकी उनी अहिले हाइअल्टिच्युड ट्राइ-एड्भेन्चरमा प्रतिस्पर्धा गर्न आएकी हुन्।

'ट्रेल रनिङ मेरो फेवरेट हो,' इंग्लिस प्रिमियर लिग क्लब स्पर्स (टोटेनहम) की २८ वर्षीय समर्थक हाना भन्छिन्, 'अहिले पोखरा क्याम्पमा छु। यहीँबाट आएकी हुँ। यो फरक मौसम र उचाइको प्रतिपर्धामा सहभागी हुन पाउनुमा गर्व गर्नुपर्छ। बेलायत फर्के पनि फेरि अर्कोपल्ट यहाँ आएर प्रतिस्पर्धा गर्ने चाहना छ।' बेलायती सेनाको क्विन्स गोर्खा सिग्नल्सकी यी क्याप्टेन धादिङको बैरेनी (बिशालि) मा गत वर्ष भएको आर्मीकै अर्को ट्राइ एड्भेन्चरमा सहभागी भएकी

थिइन्। बैरेनीमा प्याफिटिङ, दौड र साइक्लिङ गर्नुपर्छ। जोमसोममा रक क्लाइम्बिङ, दौड र साइक्लिङ गर्नुपर्छ।

हाइअल्टिच्युड ट्राइ-एड्भेन्चरमा दुई खेलाडीको एक टिम हुन्छ। हानाले पोखरा क्याम्पमै कार्यरत क्विन्स गोर्खा सिग्नल्सका नवीन श्रेष्ठसँग सहकार्य गर्नेछिन्। धराने नवीन १९ वर्षअघि ब्रिटिस लाहुरे भएका थिए। बेलायती आर्मीको अर्को टिम पनि छ, जहाँ जावलाखेल क्याम्पमा कार्यरत सुन्दर शेरचन र सुरेन बुढामगर संलग्न हुनेछन्। पोखरमा हुर्केर लाहुरे लागेका ४५ वर्षे सुन्दरको पुर्खौली थलो मुस्ताङको टुकुचे हो। उनले भने, 'आफ्नै पुर्खौली थलोमा यस्तो साहसिक खेल हुँदै छ, भनेपछि मैले आफैँलाई रोक्ने सकिन्नँ, तयारी थालिहालें। पोहोर तयार भएर पनि महामारीले प्रतियोगिता नै स्थगित भयो।

यसपालि जोमसोममा प्रतिस्पर्धा गर्ने थोको पूरा हुँदै छ।'

पोखरमा प्याफिटिङ, दौड र साइक्लिङ समावेश ट्राइ एड्भेन्चर गरिसकेका २७ वर्षे इक्रमुलले भने, 'मैले त पहाड र हिमाल देखेको पनि नेपालमा आएर नै हो। यो उचाइ (२,७०० मिटरमाथि) पहिलोपल्ट आएको हो। यहाँ (जोमसोम) निकै चिसो भए पनि खुबै रमाइलो लागिरहेको छ।' करिब ३५ डिग्री सेल्सियसको ढाकाबाट ६-७ डिग्री सेल्सियसको मौसममा आइपुगेका उनले भने, 'अल्टिच्युडले गाढो भएको छैन। तर, मैले कहिल्यै रक क्लाइम्बिङ गरेको छैन, बाल क्लाइम्बिङको मात्रै अनुभव छ। उकाली ओराली र घुमाउरो बाटोमा साइक्लिङ पनि गाह्रो हुन्छ। योपल्ट रेस जित्न सक्नेौँ होला, अर्कोपल्ट आएर जित्ने प्रयास गर्नेछौँ।' गत वर्ष तयारी गरे पनि महामारीले प्रतियोगिता प्रभावित भएको र यसपालि विदामा रहेको अवस्थाबाटै तयारी नगरी सहभागी हुन आएको उनले बताए।

तीन वर्षअघि महिला स्पर्धामा दोस्रो भएकी हुमी बुढामगर भन्छिन्, 'कम उचाइमा कुद्दा धेरै सजिलो हुन्छ, यो हाइटमा (जोमसोम) धेरै गाढो हुन्छ। यसैको तयारीमा माथिल्लो मुस्ताङमा भएको १७० किमिको आठ दिने दौडमा सहभागी भएकी थिइन्। हाइअल्टिच्युडका कारण अरू ठाउँभन्दा यहाँ अलि गाढो नै हुन्छ। हिँड्नलाई पनि सजिलो हुन्न। तर, म सक्छु होला।' स्याउलीवास, प्युठानकी २२ वर्षीया उनले हडकड र जापानका तीन वटा ट्रेल रनिङमा पदक जितिसकेकी छन्। उनले १३ औं सागमा डुवाथलनमा रजत हात पारेकी थिइन्।

'साहसिक खेलको संस्कार'

हाइअल्टिच्युड ट्राइ-एड्भेन्चर प्रतियोगिता कोभिड-१९ महामारीका कारण २०७६ सालयता पहिलोपल्ट आयोजनाको संघारमा आइपुगेको हो। यस प्रतियोगिताका निर्देशक राजीव चन्द भन्छन्, 'यही प्रतियोगिताका लागि विशेष तयारी र छनोट प्रक्रियाकै लागि पनि ट्रेनिङ गर्न थालेको छ। यो साहसिक खेलको संस्कार बस्न थालेको छ। यो धेरै राम्रो हो।'

'एन्स्टिम लेवलको एड्भेन्चरको रूपमा यो खेल अगाडि बढाउने प्रयास नेपाली सेनाले गरिरहेको छ,' निर्देशक चन्दले थपे, 'यसका लागि मुस्ताङ संसारकै राम्रो स्थान हो र यसैको प्रवर्द्धनमा यहाँ हाइअल्टिच्युड ट्राइ एड्भेन्चर आयोजना गरिएको हो।' उनका अनुसार विभिन्न देशका ४२ टिम यसपालि सहभागी हुन चाहेका थिए। त्यसमध्ये विभिन्न प्रक्रियाबाट २५ टिम छनोट गरिएको छ। त्यसमध्ये २३ टिमले जोमसोममा अन्तिम तयारी गरिरहेका छन्। खेलाडीको चोटका कारण दुई टिम अबै पोखरामै छन्।

यो संस्करणमा नेपाली सेनाका चार टिमसहित स्वदेशी १२ टिम खुला स्पर्धामा सहभागी हुँदै छन्। यसमा ब्रिटिस आर्मीका २, इन्डियन आर्मीका १, बंगलादेश आर्मीका १, अमेरिकन-नेपालीका मिश्रित टिम २ गरी १८ टोली जोमसोम आएर अभ्यास गरिरहेका छन्। महिलातर्फ ५ टिम छन्। सबै स्वदेशी हुन्। प्रत्येक टिममा २ खेलाडी हुनेछन् र त्यसमध्ये अन्तिममा दूरी पार गर्ने खेलाडीको समय नै प्रतिस्पर्धामा निर्णायक बनेछ। सबै खेलाडीको शुक्रवार स्वास्थ्य परीक्षण हुनेछ, यसमा समस्या देखिएका खेलाडी सहभागी हुने छैनन्।

प्रधानसेनापति अन्तर्राष्ट्रिय

हाइअल्टिच्युड ट्राइ-

एड्भेन्चर जोमसोममा

शनिबार हुँदै छ, जहाँ

१३ औं सागका स्वर्णधारी

वसन्त थारु, हिमाल

टमाटाले बेलायत, भारत,

बंगलादेश र अमेरिकी

खेलाडीसँग प्रतिस्पर्धा

गर्दैछन्

रक क्लाइम्बिङको अभ्यास गर्दै खेलाडी। रेस डाइरेक्टर राजीव चन्द खेलाडीलाई त्रिफिङ गर्दै।

तस्विर सौजन्य : अजय नरसिंह राणा

युगान्डालाई शृंखला

काठमाडौँ (कास)- युगान्डाले बिहीबार तेस्रो ट्वान्टी-२० अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेटमा नेपाललाई ६ विकेटले पराजित गरी ३-० को अग्रतासँगै शृंखला जितेको छ। पहिलो दुई खेल हारेर नेपाल ५ खेलको शृंखलामा पछाडि परिसकेको थियो। नेपाल पहिलो खेलमा १२ रन र दोस्रो खेलमा १ विकेटले हारेको थियो।

युगान्डाले १ सय रनको लक्ष्य १८.२ ओभरमा १ सय १ रन बनायो। केभिन ओवनोले अविजित ४२ रन बनाउँदै टोलीलाई जिताइन्। उनले ५१ बल खेल्दै ४ चौका हानिन्। जेनेट एमवावाजीले ३९ बलमा १ चौका र १ छक्कासहित २७ रन बनाइन्। नेपालबाट कविता कुँवरले २, कप्तान रविना क्षेत्री र इन्दु वर्माले १-१

विकेट लिए।

यसअघि ज्योति पाण्डेको सानदार ब्याटिङमा नेपालले सुधारिएको प्रदर्शन गरेको थियो। टस जितेको नेपालले निर्धारित २० ओभरमा ८ विकेट गुमाई ९९ रन बनायो। त्रिवि क्रिकेट मैदान कीर्तिपुरमा ज्योतिंले ५४ बलमा ४७ रन बनाउँदा ५ चौका प्रहार गरिन्। जारी शृंखलामा नेपाली ब्याटरको यो उच्च स्कोर हो।

१५ बलमा १८ रन बनाई अविजित रहेकी रविनाले २ चौका प्रहार गरिन्। विन्दु रावल ४, सीता रानामगर १२, इन्दु १, सरिता मगर शून्य, रोमा थापा र डली भट्ट ३ तथा कविता कुँवर शून्यमा आउट भए। युगान्डाबाट कप्तान कोन्की अबेको र फिश्रोना कुलुमेले २-२ विकेट लिए।

जितपछि युगान्डाका खेलाडी।

तस्विर : केशव थापा/कान्तिपुर

फ्रान्कफर्टलाई युरोपा लिग

सेभिया (एएफपी)- इन्ट्राष्ट फ्रान्कफर्टले टाइब्रेकरमा ग्लासगो रेजर्सलाई ५-४ ले पराजित गर्दै बुधवार युरोपा लिग फुटबलको उपाधि जितेको छ। निर्धारित समयको खेल १-१ को बराबरीमा टुँगिएको थियो। रेजर्सका लागि अनोन राम्सी पेनाल्टीमा गोल गर्न चुकेका थिए। फ्रान्कफर्टका लागि भने रफेल बोरेले निर्णायक गोल गरे। उनले नै निर्धारित समयको खेलमा पनि बराबरी गोल गरेका थिए। रेजर्सले जोए एरिबोको गोलमा अग्रता लिए पनि त्यसलाई अन्त्यसम्म कायम राख्न सकेन।

सन् १९८० यता फ्रान्कफर्टले युरोपेली उपाधि जितेको यो पहिलोपल्ट हो। दुवै क्लब आफ्नो इतिहासमा दोस्रो

युरोपेली उपाधि जित्ने प्रयासमा थिए। यो जितसँगै फ्रान्कफर्ट अर्को सिजनको युरोपेली च्याम्पियन्स लिगका लागि छनोट भएको छ। यसपल्टको फाइनल यात्राका क्रममा फ्रान्कफर्टले रियल बेटिस, बार्सिलोना र वेस्ट ह्यामलाई पन्छाएको थियो। प्रतियोगितामा फ्रान्कफर्टले अपराजित यात्रा तय गरेको हो। फ्रान्कफर्टका प्रशिक्षक ओलिवर ग्लास्नरले टिमको अविश्वसनीय अपराजित यात्रा गर्नुले रहेको बताउँदै ४२ वर्षको लामो समयपछि युरोपेली उपाधि जित्न सकेकोमा खुसी व्यक्त गरे। टिमको जितमा नायक रहेका गोलरक्षक केभिन ट्रापले यो सफलता आफ्ना भ्रमणकारी समयकलाई समर्पित गर्न चाहे।

